

ДРУГА КНИГА МОЙСЕЯ.

¹ Се ймена в синів Ізраїлевих, що поприходили в Єгипет вкупі з Яковом. Кожен з усім домом своїм прийшов.

² Рубен, Симеон, Левій, Юда,

³ Іссахар, Зебулон та Бенямин,

⁴ Дан та Нефталій, Гад та Ассер.

⁵ Було ж усіх душ, що повиходили з чересел Яковових, сімдесять душ. Йосиф же був в Єгипті.

⁶ І вмер Йосиф, і всі брати його, і весь той рід.

⁷ Ізраїлитяне ж та були плодючі, і розрастались і намножувались, і впотужнювались переважливо, і сповнилась ними земля.

⁸ Устав же царь новий над Єгиптом, що не знав Йосифа.

⁹ І каже народові свойму: Та се ж нарід Ізраїльський більший і потужніший над нас.

¹⁰ Нумо перехитрувати їх, ато намножаться і як випаде нам війна, так пристануть і вони до ворогів і бити муть на нас, та й вийдуть із нашої землі.

¹¹ І поставлено над ними приставників в роботі, щоб їх мучили паньщиною своєю; і збудували вони харчові городи Фараонові: Питом і Раемзес.

¹² Но що більш мучили їх, то все більш намножувались вони і вбивались у силу. І стало потісно Єгиптянам од Ізраїлитян.

¹³ І приневолювали Єгиптяне Ізраїлитян аж надто до роботи.

¹⁴ І гірко було їм жити в тяжкій неволі, на глинищах та цегельнях, та й у всякій польовій роботі, що приганяли їх до неї під пригоном.

¹⁵ І каже царь Єгипецький бабам сповитухам Єврейським, одна була на імя Сифра, друга на імя Пуя,

¹⁶ І каже: Як бабувати мете в Єврейських жінок, дак придивляйтесь: коли син, убивайте, а дочка, нехай жиє.

¹⁷ Та побоялись баби сповитухи Бога, і не чинили так, як повелїв їм царь Єгипецький, а лишали при життю хлопяток.

¹⁸ І прикликав царь Єгипецький баби сповитухи, та й каже їм: Про що ви таке чините й лишаєте живих хлопяток?

¹⁹ І кажуть баби сповитухи Фараонові: Бо Єврейки не такі, як Єгиптянки: молодиці вони моторні; нім прийде баба, вони родять.

²⁰ І допомагав Бог бабам сповитухам, і намножувались люде й употужнювались велико.

²¹ А за те, що боялись баби сповитухи Бога, погоджував їм Бог у домівках.

²² І повелїв Фараон усьому народові своїму словами: Усякого сина, що народиться в Євреїв, кидайте в ріку, а всяку дочку доглядайте.

2

¹ І був чоловік із дому Левієвого, і взяв собі жінку Левіївну.

² І завагонїла й уродила сина; бачивши ж, яке воно гарне, таїлась із ним три місяці.

³ А як не в моготу було вже таїтись, зробила йому скринечку з рогожини, та обмазала її мазюкою, осмолила смолою, та й поставила між осет уз беріг ріки.

⁴ І наглядала сестра віддалеки, щоб знати, що станеться йому.

⁵ І спустилась дочка Фараонова купатись у ріці, а її рабині приходили уз ріку берегом. І вгледівши скриньку проміж осетом, послала рабиню й узяла її.

⁶ Відтуливши ж, бачить немовляточко в скриньці, плачуще хлопятко. І змилосердилась дочка Фараонова, і каже: Се з Єврейняток.

⁷ Каже тоді сестра хлопчикова дочці Фараоновій: Побіжу я, покличу тобі мамку з Єврейок, щоб згодувала тобі хлопятко!

⁸ І каже їй дочка Фараонова: Біжи! І побігла дівчинка і кликнула хлопчикову матір.

⁹ І каже їй дочка Фараонова: Возьми немовлятко, та згодуй мені його; я ж дам тобі плату.

¹⁰ І знялось на ноги хлопятко, і привела його до дочки Фараонової, і був у її за сина. І дала йому ім'я Мойсей; бо, каже, з води взяла його.

¹¹ І стало з того часу, як Мойсей був уже дорослий, що вийшов до браття свого, та й дививсь на їх тягарі, та й побачив, як Єгиптянин бе Єврея зміж братів його.

¹² Озирнувшись ж сюди й туди, і не вбачаючи нікого, убив Єгиптянина та й сховав його в піску.

¹³ І вийшов другого дня, аж се двоє Євреїв б'ються; він і каже тому, хто скривдив: Про що нівечиш товариша?

¹⁴ Він же каже: Хто тебе настановив старшим і суддею над нами? Хиба задумав убити й мене тим робом, як убив Єгиптянина. І злякався Мойсей і каже сам собі: Чи не виявилась лишень справа?

¹⁵ І дознався Фараон про сю справу, та й шукав приключки, щоб убити Мойсея. І втік Мойсей од Фараона, та й оселився у Мидиян землі. От і сидить раз біля колодязя.

¹⁶ А в сьвященника Мидиянського та було семеро

дочок. І поприходили вони та й черпали воду, та й сповняли пійла, щоб понаповати вівці батькові.

17 Та посходились пастухи, та й попроганяли їх. І встав Мойсей та й допоміг їм, і понаповав їх вівці.

18 І прийшли вони до Регуїля, батька свого, він і каже дочкам своїм: Чого се прийшли ви так зарані сьогодні?

19 І кажуть вони: Якийся Єгиптянин визволив нас од пастухів, та ще начерпав доволі й води нам, і понаповав вівці.

20 І каже він дочкам своїм: А де ж він? Про що се ви покинули чоловіка? Кликніте лишень його, щоб у нас попоїв хліба солі.

21 І вподобав Мойсей оселі у чоловіка сього, і він оддав Зипору, дочку свою Мойсейові.

22 І вродила вона сина, і дав йому він імя Герсон, бо каже: Захожим я в чужій землі.

23 І сталось у довгому протязі часу, що вмер царь Єгипецький. І застогнали Ізраїлитяне на паньщині, і знялось голосінне їх до Бога про паньщину.

24 І почув Бог голосінне, і спогадав Бог заповіт з Авраамом та з Ізааком та з Яковом,

25 І зглянувсь Бог на Ізраїлитян, і дознавсь про се Бог.

3

1 Мойсей же пас вівці в Єтра, тестя свого, сьвященника Мидиянського, та й погнавсь з вівцями за степ, і прийшов до Божої Горєб гори.

2 І явивсь йому ангел Господень ув огнистому полоні ізсеред куща тернового. Побачив, що кущ горить огнем, горить і не згоряє.

3 І каже сам собі Мойсей: Зайду лишень збоку та подивлюсь на сю велику появу, чом не згорить купина.

⁴ І побачив Господь, що зайшов збоку дивитись, і кликне його зсеред колючого куща і рече: Мойсею, Мойсею!

⁵ І каже він: Ось я! І рече: Не наближуйся сюди; іззуй обуве твоє з ніг твоїх, місце бо, що на йому стоїш, земля свята.

⁶ І рече йому: Я Бог отця твого, Бог Авраамів, Бог Ізааків і Бог Яковів. І затулив Мойсей вид собі; не важився бо дивитись на Бога.

⁷ І рече Господь: Бачив я бідування людей моїх, що в Єгипті, і почув голосінне їх із причини приставників; знаю бо печаль їх.

⁸ І зійшов я рятувати їх із потали Египецької та вивести їх із землі тієї, та ввести їх у землю добру й простору, в землю текучу молоком і медом, в займище Канаанське та Гетіївське, та Аморіївське та Ферезіївське та Євузіївське.

⁹ І се голосіння синів Ізрайлевих дійшло до мене, та й бачив я тісноту, що нею тісьнять їх Єгиптяне.

¹⁰ Ійди ж оце, пошлю тебе до Фараона, щоб ти вивів нарід мій, сини Ізрайлеві, з Єгипту.

¹¹ І каже Мойсей до Бога: Хто я такий, щоб мені та йти до Фараона, і щоб мені та вивести сини Ізрайлеві з Єгипту.

¹² Рече ж Бог до Мойсея: Та ж я буду з тобою, і се тобі знамення, що сам я тебе послав. Як виведеш люде мої з Єгипту, помолитесь ви Богу під горою сією.

¹³ І каже Мойсей до Бога: Ну, прийду оце до синів Ізрайлевих і промовлю до них: Бог батьків наших прислав мене до вас, а вони скажуть мені: Яке ж імя йому? Що казати му їм?

¹⁴ І промовив Бог до Мойсея: Я той, хто єсть. І рече він: Так промовиш до синів Ізрайлевих: Суций послав мене до вас.

15 І каже Бог знов до Мойсея: Так промовиш до синів Ізрайлевих: Господь Бог отець ваших, Бог Авраамів, Бог Ізааків і Бог Яковів послав мене до вас. Се ім'я моє на віки, і се моя пам'ять від роду та й до роду.

16 Ійди та поскуплюй до купи старші мужі громадські в синів Ізрайлевих і промов до них: Господь Бог Авраамів, Ізааків і Яковів явився мені глаголючи: Навідом навідався я до вас, що приключилось вам в Єгипті,

17 І рече: Виведу вас із бідування Єгипецького в землю Канааніїв і Гетіїв і Аморіїв і Ферезіїв і Гевіїв і Євузіїв, в землю текущу молоком і медом.

18 І послухають голосу твого, і ввійдеш ти й старші громадські мужі Ізрайлеві до царя Єгипецького, та й промовиш до його: Господь, Бог Єврейський, зустрів нас, і тепер дозволь нам пійти на три дні ходи в степ, принести жертву Господеві Богу нашому.

19 Я ж відаю, що не дозволить вам ійти царь Єгипецький, ні! Хиба тільки через потужну руку.

20 І простягну руку мою, і вдарю на Єгипет усіма чудесами моїми, що сотворю між ними, а потім відпустить вас.

21 І дам ласку людям сим в очу в Єгиптянів, і станеться, що, як вийдете, пійдете не в порожні.

22 Ні! нехай усяка молодиця позичить у сусідки своєї і в такої, що пробуває в господі в неї, клейноти срібні і клейноти золоті і шати, та й понадіваєте на сини ваші й дочки ваші, і пограбуєте Єгиптянів.

4

1 І відказав Мойсей і каже: А як же не звіряться мені, ані послухають голосу мого, та скажуть: Не являвся тобі Господь?

² І промовив до його Господь: Що се в руці у тебе? І каже він: Палиця.

³ І глаголе: Кинь її на землю. І кинув її на землю, і стала змієм. І відбіг Мойсей від його.

⁴ І каже Господь Мойсейові: Простягни руку, та возьми за хвоста. І просьтяг руку і узяв його за хвоста. І стала палиця в руці в його:

⁵ Щоб упевнились, що явивсь тобі Господь, Бог батьків їх, Бог Авраамів, Бог Ізааків і Бог Яковів.

⁶ Каже йому Господь знов: Засунь руку твою за пазуху собі. І засунув руку за пазуху собі, і як вийняв її зза пазухи своєї, аж се рука його побіліла від прокази, як сьніг.

⁷ І каже знов йому: Засунь руку твою за пазуху собі. І засунув він знов руку за пазуху свою; і вийняв її зза пазухи своєї, і се стала вона як тіло його.

⁸ І станеться коли не піймуть віри тобі, ані послухаються знамення першого, так піймуть віри тобі й послухаються знамення другого.

⁹ І станеться, коли не впевняться й сими двома знаменнями, і не послухають голосу твого, так візьмеш води річної, та й виллеш на суходіл, і вода, що взяв еси з ріки, візьметься кровю на суходолі.

¹⁰ І каже Мойсей Господеві: Ой Господе! Не проречистий я ні здавна, ні з того часу, як почав еси глаголати рабові твому. Ні! покволий у мові й тугоязикий.

¹¹ І каже Господь Мойсейові: Хто дав уста чоловікові? Або хто сотворив німого, чи глухого, чи видючого, чи сліпуючого? Хиба не я, Господь?

¹² Оце ж ййди, і я буду в устах твоїх, і навчати му тебе, що тобі промовляти.

¹³ І рече Мойсей: Молю тебе, Господи, вибери луччого посла.

14 І запалав гнів Господень на Мойсея, і рече: Хиба не знаю, що твій брат Арон, Левієнко, уміє добре промовляти? І се він вийде на зустріч тобі і, побачивши тебе, звеселиться в серці своєму.

15 І промовляти меш до його, вкладувати меш слова мої в уста його, я ж буду в устах у тебе і в устах у його, і навчати му вас, що вам чинити.

16 І він буде речником твоїм до людей, і він тобі буде устами, ти ж йому будеш Богом.

17 І сю палицю візьмеш у руку твою, нею сотвориши знамення.

18 І пійшов Мойсей, та й вернувсь до Єтра, тесьтя свого, і каже: Пійду й вернусь до браття мого, що в Єгипті, та побачу, чи вони ще живі. І каже Єтро Мойсейові: Ійди собі здоровий з миром.

19 І рече Господь Мойсейові в Мидіян землі: Ійди, вертайсь у Єгипет; повмірали бо всі, що шукали душі твоєї.

20 І взяв Мойсей жону свою та хлопята свої, посадив їх на осла, та й вернувсь у Єгипет. І взяв Мойсей жезло Боже в руку свою.

21 І рече Господь Мойсейові: Як прийдеш в Єгипет, гляди, усі ті чудеса, що вложив я в руку твою, щоб ти сотворив перед Фараоном. Я ж закаменю серце йому, і не відпустить людей.

22 Ти ж промовляти меш до Фараона: Тако глаголе Господь: Мій син, мій первенець Ізраїль.

23 І глаголю тобі: Відпусти сина мого, щоб він служив мені. Як же не схочеш відпустити, знай, я вбю сина твого, первенця твого.

24 І сталось у дорозі, на попасі, що стьрїв Господь його та й хотів убити.

25 І взяла Зипора гострого кременя, та й обрізала крайне тілце в синка свого, та й кинула до ніг йому, і

каже: Кривавий жених ти мені.

²⁶ І відійшов геть від його. Казала тоді вона: Кривавий жених задля обрізання.

²⁷ І рече Господь Аронові: Вийди в степ на зустріч Мойсейові. І пійшов і зустрів його під горою Божою, та й поцілував його.

²⁸ І повідав Мойсей Аронові всі слова Господні, що послав його, й усі знамення, що заповідав йому.

²⁹ І пійшов Мойсей з Ароном і поскуплювали до купи всіх старших мужів громадських Ізраїля.

³⁰ І промовив Арон усі слова, що глаголав Бог до Мойсея, і сотворив знамення перед людьми.

³¹ І вірували люде, і чувши, що Господь навідався до синів Ізрайлевих, і що зглянувсь на їх бідування, похилились і поклонились до землі.

5

¹ Після сього ввійшов Мойсей із Ароном до Фараона та й промовили йому: Так рече Господь, Бог Ізраїлів: Відпусти люде мої, щоб сотворили сьвято мені в степу.

² І каже Фараон: Хто сей Господь, щоб я послухав голосу його, та відпустив сини Ізрайлеві. Не знаю Господа і не відпущу Ізраїля.

³ І кажуть йому: Бог Єврейський зустрів нас; так дозволь нам пійти за три дні ходи в степ і принести жертву Господеві, Богу нашому, щоб не вдарив на нас мором або мечем.

⁴ І каже їм царь Египецький: Про що ти, Мойсею, й ти, Ароне, одвертаєте людей моїх од їх діла? Ійдіте кожен до роботи своєї.

⁵ І каже Фараон: Се намножилось тепер народу в цій землі, а ви хочете відтягати його від роботи.

6 І дав Фараон того дня наказ посіпакам та приставникам такими словами:

7 Не давайте вже людям соломи на цеглу, як досі: нехай самі ходять і збирають собі солому.

8 Стільки ж цегол, як перше вироблювали, вимагайте від них; не поменьшуйте, бо вони лїниві; тим і кричать: Одпусти нас принести жертву Богоу нашому!

9 Нехай вагонить робота на сих людях важче, щоб вони пильнували, та не вважали на марні слова.

10 І повиходили приставники людські та доглядачі, та й промовляли до людей: Ось як повелїв Фараон: Не давати вже вам соломи;

11 Ходити мете самі збирати собі солому, де знайдете; однакже не буде вбавлено з роботи вашої ніже.

12 І порозходились люде по всій землі Египецькій збирати собі стерню замість соломи.

13 Приставники же принагляли їх і приказували: Вироблюйте роботу вашу кожного дня, як бувало даємо солому вам.

14 І бито доглядачів із Ізраїлів, що були поставлені над ними від приставників Фараонових, мовляючи: Чом не виробили стільки цегол вчора й сьогодні, як перше?

15 І приходили доглядачі з Ізраїлів до Фараона, та й лебеділи плачучи: Про що знущаєшся так із рабів твоїх?

16 Не дають соломи рабам твоїм, а цеглу, кажуть, вистачайте нам цегли! І се раби твої мучені, а нарід твій вина тому.

17 Він же каже: Ви лїниві лежибоки! Тим і верзете: Ходімо принести жертву Господеві.

18 Ідіте ж та працюйте! Соломи не давати муть вам, а цеглу, скільки вимагають, вистачайте.

19 І вбачали свою лиху годину доглядачі з Ізраїлів, яким наказано: Не поменьшуйте виробу цегли, що дня призначеного.

20 І зоткнулись вони з Мойсейом та з Ароном, як виходили вони саме од Фараона.

21 І промовили до них: Нехай спогляне Господь на вас і судить; бо зробили ви смердючим дух наш перед Фараоном і перед його дворянами. Дали ви меча їм у руки повбивати нас.

22 І вернувся Мойсей до Господа, і каже: Господи Боже мій! Про що напустив еси такий напуст на сих людей? І про що се послав еси мене?

23 З того бо часу, як увійшов я промовляти твоїм імям, він почав заподіювати зло людям сим; визволити ж із неволі людей сих не визволив еси.

6

1 І рече Господь Мойсейові: Се побачите, що сотворю Фараонові: кріпка бо рука змусить його відпустити їх і правиця висока повиганяти їх із землі своєї.

2 І говорив Бог до Мойсея і рече йому: я Господь.

3 І являвсь я Авраамові й Ізаакові і Яковові як Бог їх всемогущий, з імям же моїм Єгова я не об'явивсь їм.

4 І я ж поставив завіт мій із ними, що оддам їм Канаан землю, де пробували вони чуженицями.

5 І почув я теж стогнанне синів Ізрайлевих, що їх Египтяне держали в неволі, і спогадав завіт мій.

6 Тим же то йди, промов до синів Ізрайлевих: Я Господь-Єгова, і виведу вас із неволі Египецької, і вирятую вас ізпід паньщини рукою простягнутою і присудами великими.

7 І прийму вас за нарід собі, і буду вам Богом, і зрозумієте, що я Господь, ваш Бог, що вас вивів із неволі Египецької.

8 І введу вас у землю, що про неї клявсь оддати її Авраамові й Ізаакові й Яковові, і дам вам її в наслідде. Я Господь.

9 І промовляв так Мойсей синам Ізрайлевим, та не послушали Мойсея від легкодухості й тяжкої неволі.

10 І рече Господь Мойсейові:

11 Увійди й кажи Фараонові, цареві Єгипецькому, щоб одпустив сини Ізрайлеві із землі своєї.

12 І промовив Мойсей перед Господом і каже: Се не послушали мене сини Ізрайлеві; як же Фараон послухає мене? Та ж мої губи не обрізані, я не проречистий.

13 І глаголав Господь Мойсейові та Аронові, і повелів їм промовляти до синів Ізрайлевих і до Фараона, царя Єгипецького, щоб вивести Ізраїлів з Єгипту.

14 Се голови батьківських домів їх: Сини Рубена, первеньця Ізрайлевого: Ганох та Паллуй, Гезрон та Хармій; се Рубенові сини.

15 Сини ж Симеонові: Ємуель та Ямін та Огад та Якін та Зохар, та Савул, син Канаанки: се семі Симеонові.

16 А се ймена в синів Левієвих по родам їх: Герзон та Кегат та Мерарій; а років життя Левієвого було сто і трийцять і сім літ.

17 Сини ж Герзонові: Лібній та Симей з семями їх.

18 Сини ж Кегатові: Амрам та Їзгар, та Геброн та Узіель; віку ж Кегатового було сто і трийцять і три годи.

19 Сини ж Мерарієві: Махлій та Мусій; се семі Левієві по родах їх.

20 І взяв Амрам Йохабеду, дочку брата батька свого, собі за жінку, и вродила йому Арона та Мойсея; віку ж Амрамового було сто і трийцять і сім років.

21 Сини ж Їзгарові: Кораг та Нефег та Зихрій.

22 Сини ж Узієлові: Мішаель та Елзафан та Ситрій.

23 І взяв Арон Елісебу, дочку Аминадабову, сестру Нахсонову, собі за жінку; і вродила йому Надаба та Абігея, Елеазара та Ітамара.

24 Сини ж Корагові: Асир та Єлькана та Абиясаф; се семі Корагові.

25 Елеазар же Ароненко узяв собі одну з дочок Путієлових, і вродила йому Пинегаса. Се голови синів Левіїв по родах їх.

26 Се той Арон та Мойсей, що їм рече Бог: Виведіть мені сини Ізрайлеві з Єгипту по полках їх.

27 Се ті, що промовляли до Фараона, Єгипецького царя, щоб вивести сини Ізрайлеві з Єгипецької землі: се Мойсей та Арон.

28 І сталося того дня, як Господь глаголав до Мойсея в Єгипецькій землі,

29 Що рече Господь Мойсейові: Я Господь. Промов до Фараона, Єгипецького царя, все, що я глаголав до тебе.

30 І каже Мойсей перед Господом: Ось в мене губи не обрізані, як же Фараонові та послухати мене?

7

1 І сказав Господь до Мойсея: Се дав я тебе замість Бога Фараонові, Арон же, твій брат, буде твоїм пророком.

2 Ти промовляти меш усе йому, що тобі заповідую, Арон же, твій брат, промовляти ме до Фараона, щоб одпустив сини Ізрайлеві з землі своєї.

3 Я ж ізроблю запеклим серце Фараонове, і намножу знамення мої і дива мої в Єгипецькій землі.

4 І не послухає вас Фараон, і наложу я руку мою на Єгипет, і виведу силою моєю полки мої, люде мої, сини Ізрайлеві з Єгипецької землі з судом великим.

⁵ І відати муть Єгиптяне, що я Господь, як просьтягну руку мою на Єгипет і виведу сини Ізрайлеві спроміж їх.

⁶ І сотворили Мойсей та Арон, як заповідав їм Господь; як заповідав, так і сотворили.

⁷ Мойсейові було вісімдесять год віку, Аронові сімдесять і три годи, як промовляли до Фараона.

⁸ І рече Господь Мойсейові та Аронові:

⁹ Як скаже вам Фараон: Покажіте лишень за себе диво, промов тоді Аронові: Возьми жезло та й кинь перед Фараоном, так обернеться воно в гадюку.

¹⁰ І прийшли Мойсей та Арон перед Фараона, і вчинили так, як заповідав Господь. І кинув Арон жезло перед Фараоном і перед його дворянами, і стало воно гадюкою.

¹¹ Скликав же тоді й Фараон мудреці Єгипецькі та чарівники; і вдіяли те ж саме чарівники своїми чарами.

¹² І кинув кожен ізміж їх своє жезло, і стали жезла гадюками; та пожерло жезло Аронове їх жезла.

¹³ І зробив Господь серце Фараонове запеклим, і не послухав їх, як і казав їм Господь.

¹⁴ І рече Господь Мойсейові: Закаменіло серце Фараонове; не схотів одпустити людей.

¹⁵ Йди до Фараона завтра вранці. Се виходить він саме на води, і станеш на річному березі, навпроти входу його, і жезло, що сталось гадюкою, держи в руці твоїй.

¹⁶ І промовиш до його: Господь, Бог Єврейський, послав мене до тебе глаголючи: Відпусти люде мої, щоб мені послужили в степу! Та ось ти не послухав його і досі.

¹⁷ От же що глаголе Господь: От з чого буде тобі розумно, що я Господь: Ось, вдарю жезлом, що в руці в мене, по воді річаній, і візьметься кровю.

18 І риба, що в ріці, погине, і засмердиться ріка, і гидуватимуть Єгиптяне пити воду з ріки.

19 І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові: Возьми жезло твоє, і просьтягни руку твою на води Єгипецькі, на всі ріки їх, на канали їх і на стави їх і на всі водосплави їх, щоб узялися кровю; і буде кров по всій землі Єгипецькій, і в усіх дерев'яних і кам'яних посудинах.

20 І вчинили так Мойсей та Арон, як заповідав їм Господь; і взявши Арон жезло в руку свою, ударив по воді річаній перед Фараоном і перед його дворянами, і взялась уся вода річана кровю.

21 І риба в ріці вигинула, і засмерділась ріка, і не змогли Єгиптяне пити води з ріки, і була кров по всій землі Єгипецькій.

22 Зробили ж так і чарівники Єгипецькі своїми чарами. Та закаменіло серце Фараонове, і не послухав їх, як і глаголав Господь.

23 І вернувсь Фараон, і ввійшов у палати свої, та й не покладав бай сього в умі.

24 І копали всі Єгиптяне понад рікою копанки на воду; бо не змогли пити води з ріки.

25 І сповнилося сім день після того, як ударив Господь по ріці.

8

1 І рече Господь Мойсейові: Йди до Фараона, та промов до його: Тако глаголе Господь: Одпусти люде мої послужити мені!

2 Коли ж затнешся відпустити, се я побиваю всі твої займища жаб'ячою карою.

3 І розплодить ріка жаби, і повилазять вони на береги, поналазять у палати твої, і в опочивальню твою, і на постелю твою, і в будинки дворян твоїх, і на люде твої, і в печі твої, і в діжі твої.

⁴ І на тебе самого, й на підневолених твоїх, й на дворян твоїх лізти муть жаби.

⁵ І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові: Простягни руку твою з жезлом твоїм на ріки, на канали й на стави, і наведи жаби на Єгипецьку землю.

⁶ І простяг Арон руку свою на води Єгипецькі, та й понаводив жаб, і порозлазились жаби і вкрили землю Єгипецьку.

⁷ Зробили ж і чарівники чаруванням своїм так само, і понаводили жаб на Єгипецьку землю.

⁸ І прикликав Фараон Мойсея та Арона, та й промовив: Ублагайте Господа, щоб мені попрогоняти від себе жаби й від людей моїх, так відпущу люде принести жертву Господеві.

⁹ І каже Мойсей до Фараона: Призначи мені, на коли мені молити за тебе і дворян твоїх і за люде твої, щоб зникли жаби від тебе і по будинках твоїх, щоб тільки в ріці zostались.

¹⁰ І каже той: Завтра. І каже: Буде по слову твому, щоб ти знав, що нема иншого, окріч Господа Бога нашого.

¹¹ І позникають жаби від тебе й від будинків твоїх, і від дворян твоїх, і від народу твого, тільки в ріці зістануться.

¹² І вийшов Мойсей та Арон од Фараона, і покликнув Мойсей до Господа про жаб, що понаводив на Фараона.

¹³ І сотворив Господь по слову Мойсейовому, і повиздихали жаби по їх домах, по селах і по полях.

¹⁴ І згребали їх купами й купами, і засмерділась земля.

¹⁵ І побачив Фараон, що є пільга, і закаменіло серце його, і не послухав їх, як і глаголав Господь.

¹⁶ І рече Господь Мойсейові: Промов Аронові:

Простягни жезло твоє, та вдар у порох землі, і зробиться він комарами по всій Єгипецькій землі.

17 І вчинили так, і простяг Арон руку свою з жезлом своїм і вдарив у порох землі, і напали комарі на людей і на скотину; увесь порох земляний узявся комарами по всій Єгипецькій землі.

18 Силкувались і чарівники вивести комарі чарами своїми, та їй не змогли. І наїли комарі на людей і на скотину.

19 І промовили тоді чарівники: Се Божий палець! І закаменіло серце Фараонове, і не послухав їх, як і глаголав Господь.

20 І рече Господь Мойсейові: Устань рано в ранці, і стань перед Фараоном, саме вийде на воду, і промовиш йому: От що глаголе Господь: Одпусти люде мої послужити мені в степу.

21 Коли ж затнешся відпустити люде мої, се я посилаю на тебе, і на дворян твоїх, і на людей твоїх, і на домівки ваші песьчі мухи, і сповняться доми Єгипецькі песьчими мухами, і сама земля, що на їй живе.

22 І відріжню того дня Гозен землю, що на їй осілись люде мої тим, що не буде там песьчих мух, щоб зрозумів ти, що я Господь серед землі.

23 І положу розлуку між моїми людьми й твоїми людьми. Завтра ж буде знаменне се.

24 І сотворив так Господь. І полетіли страшенні рої песьчих мух у палати Фараонові, і в будинки дворян його, і в усю Єгипецьку землю, і попсувалась уся земля від песьчих мух.

25 І покликав Фараон Мойсея та Арона та їй промовив: Ідіте принесіте жертву Господу, Богу вашому, в землі сій.

26 І каже Мойсей: Не подоба сьому так статись, гидко бо Єгиптянам, коли б ми ту принесли жертву

Господеві, Богу нашому. Ні! Коли б ми приносили жертву гидку Египтянам перед очима в їх, вони побили б нас каміннем.

²⁷ А підемо в степ за три дні ходи, та й принесемо жертву Господеві, Богу нашому, як повелів нам він.

²⁸ І промовив Фараон: Одпушу вас принести жертву Господеві, Богу вашому, в степу, тільки не далеко простуйте! Помоліться і за мене!

²⁹ І каже Мойсей: Се йду від тебе, й благати му Господа, щоб зникли песьчі мухи від тебе, і від дворян твоїх, і від людей твоїх завтра. Та не ходи вже, Фараоне, робом омани, не відпускаючи людей принести жертву Господеві.

³⁰ І вийшов Мойсей од Фараона, та й помолився Господеві.

³¹ І сотворив Господь по слову Мойсейовому, і відогнав песьчі мухи від Фараона, і від дворян його, і від людей його, і не зосталось ні однієї.

³² Та запекле було серце в Фараона ще і того часу, і не схотів одпустити людей.

9

¹ І рече Господь Мойсейові: Увійди до Фараона, та промов до його: Тако глаголе Господь, Бог Єврейський: Відпусти люде мої послужити мені.

² Коли ж не схочеш одпустити людей моїх, і все таки вдержувати меш їх,

³ Се рука Господня вдарить на твою скотину в полях, на коні, на осли, на верблюди, на воли і на вівці повітрем тяжким вельми.

⁴ І сотворю я инше того часу між скотом Ізраїльським і скотом Египецьким, і не паде з усього скоту Ізраїльського ні одно.

⁵ І призначив Господь речінець, глаголючи: Завтра вчинить Господь сю річ в країні.

6 І вчинив Господь сю річ назавтра в раньці, і поліг увесь Египецький скот; між скотом же в синів Ізрайлевих не пало ні одно.

7 І послав Фараон, аж ось між усім скотом у синів Ізрайлевих не пало ні одно. Та запекле було серце в Фараона, і не одпустив людей.

8 І рече Господь Мойсейові й Аронові: Понабирайте ви повні жмені сажі з печі, і нехай нею сипне проти неба Мойсей перед віччу Фараона й дворян його.

9 І постане вона по всій землі Египецькій порохом і понариває на людях і на скотині чираки, що від гною прорвуться по всій землі Египецькій.

10 І набравши сажі з печі стали перед Фараоном, і сипнув нею Мойсей проти неба; і понаривало чиряки струпи на людині й на скотині.

11 І не здоліли чарівники стати перед Мойсейом через чиряки; обкинуло бо чиряками чарівників і всіх Египтян.

12 Та закаменив Господь серце в Фараона, і не послухав їх, як і глаголав Господь Мойсейові.

13 І рече Господь Мойсейові: Устань рано в раньці, та й стань перед Фараоном і промов до його: Так каже Господь, Бог Єврейський: Відпусти люде мої послужити мені.

14 Сего бо разу нашлю всі муки мої на серце твоє, і дворян твоїх, і людей твоїх, щоб ти знав, що нема нікого як я на всій землі.

15 Нині бо простягти б тільки руку мою, щоб ударити й тебе й люде твої повітром, так і зник би еси з землі.

16 Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі.

17 Чи ще ж нести мешся високо проти людей моїх, що не відпустиш їх?

18 Се дощувати му сієї доби завтра страшеним грядом, що такого не було в Єгипті з того дня, як сотворено його, та й по сей день.

19 Оце ж посилає, та позбирає увесь твій скот і все, що в тебе в полі. На всяку бо скотину й людину, що знайдеться в полі і не вернуться додому, вдарить гряд, і погинуть.

20 Хто злякався слова Господнього зміж дворян Фараонових, той звелів своїм рабам втікати з усією скотиною до домівок своїх.

21 А хто не нахилив серця свого до слова Господнього, той покинув свої раби й скотину на полях.

22 І рече Господь Мойсейові: Простягни руку твою до неба і вдарить гряд по всій землі Єгипецькій і на людину, і на скотину, і на всяку траву на землі.

23 І простяг Мойсей жезло своє до неба, і дав Господь громи та гряд, і пійшов огонь по землі, і дощував Господь грядом по всій землі Єгипецькій.

24 І вдарив гряд, і запалав огонь із грядом; гряд же був тяжко великий, що й не було такого в Єгипті з того часу, як постали люде в йому.

25 І побило грядом по всій землі Єгипецькій усе, що було в полі, й людину й скотину, й всяку траву в полі побило грядом, і всі дерева на полях потрощив гряд.

26 Тільки в Гозен землі, де були сини Ізрайлеві, не було гряду.

27 І послав Фараон по Мойсея та по Арона, та й промовив до них: Провинив тепер я. Господь праведен, я ж і люде мої ледачі.

28 Ублажайте Господа, щоб не було страшеного гуркотання та гряду; я ж відпущу вас, і більше не гаяти метесь тутеньки.

29 І каже йому Мойсей: Скоро вийду з городу, здійму руки мої до Господа, і громи втихнуть, і гряду

з дощем не буде вже, щоб зрозумів еси, що земля Господня.

³⁰ Ти ж і дворяне твої, знаю, що не вбоялись іще Господа.

³¹ А лен і ячмінь побиті, бо ячмінь колосився, а лен завязувався.

³² Пшениця ж і жито не побиті; бо ще не дорослі.

³³ І вийшов Мойсей із городу і простяг руки свої до Господа; і перестали громи і гряд, і дощ вже не лив на землю.

³⁴ Як же побачив Фараон, що перестав дощ і гряд і громи, став согрішати ще, та й закаменив запекле серце своє він і дворяне його.

³⁵ І закаменіло запекле серце Фараонове, і не одпустив синів Ізрайлевих, як і глаголав Господь Мойсейові.

10

¹ І рече Господь Мойсейові: Увійди до Фараона; я ж бо закаменив запекле серце його і серце в дворян його, щоб мені показати сі знамення на них.

² І щоб тобі можна було повідати в уші синові твому, як я насьміявсь з Египту, і які знамення сотворив я над ним, щоб ви знали, що я Господь.

³ І прийшов Мойсей та Арон до Фараона та й промовили йому: Так каже Господь, Бог Єврейський: Докіль ще ставити меш опір, не хотячи впокоритись передо мною? Відпусти люде мої послужити мені.

⁴ Коли ж не схочеш одпустити люде мої, се я наведу завтра сарану на займища твої.

⁵ І вкриє лице землі, що й землі буде не знати, і поїсть увесь останок, що зістався вам од гряду, і жерти ме всяке дерево, що виростає вам у полі;

⁶ І сповняться будинки твої, й будинки всіх дворян твоїх, й усі оселі Египецькі, що ніколи не бачили сього батьки твої, ні батьки батьків твоїх з того часу,

як постали на сій землі та й по сей день. І повернувся Мойсей та й вийшов од Фараона.

⁷ І промовили слуги Фараонові до його: Докіль буде сей чоловік западнею нам? Відпусти людей послужити Господеві, Богу своєму. Хиба не знаєш і досі, що погублено Египет?

⁸ І вернули Мойсея та Арона перед Фараона, і каже їм: Ідіте послужіте Господеві, Богу вашому! Хто ж усї ті, що хочуть вийти?

⁹ І каже Мойсей: З молодиками нашими й з дідами нашими підемо, з синами й дочками нашими, з отарами й чередями нашими підемо; бо съвято Господа Бога в нас.

¹⁰ І каже він: Нехай буде так. Господь із вами! Я готов відпустити вас, но чому з малечою вашою? Та гледіть, у вас бо на умі щось лихе!

¹¹ Ні бо! Ідіте собі, що вже дорослі, та й послужіте Господеві; сього бо самі допевняєтесь. Та й вигнали їх зперед Фараона.

¹² І рече Господь Мойсейові: Просьтягни руку твою над Египецькою землею про сарану, і нехай налетить сарана на Египецьку землю, та й пожере всю траву земну, що лишив гряд.

¹³ І простяг Мойсей жезло своє над Египецькою землею, Господь же наводив од схід сонця вітра на землю весь той день і всю ніч, а як обутріло, східний вітер нагнав сарану.

¹⁴ І напала сарана на всю землю Египецьку, і посіла вона по всіх займищах Египецьких, тьма тьмою. Доти не було такої сарани, і потім не буде такої.

¹⁵ І вкрила лице всієї землі, так що земля почорніла, та й пожерла всю траву земную й усї плоди на деревах, що позоставались од гряду, і не зосталось нічогісінько зеленого на дереві або на траві в полях, по всій землі Египецькій.

16 І метнувся Фараон кликати Мойсея та Арона, та й каже: Провинив Господеві, Богу вашому, та й вам.

17 Простіте ж мою провину тільки сей раз, і вблагайте Господа, Бога вашого, щоб одвернув од мене сю тільки смерть.

18 І вийшов Мойсей од Фараона і вблагав Господа.

19 І дав Господь вітер потужний на захід сонця, і взяв той вітер сарану та й вкинув її в Червоне море. Не зісталось же сарани по всіх Єгипецьких займищах.

20 Та закаменив Господь запекле серце Фараонове, і не відпустив він синів Ізрайлевих.

21 І рече Господь Мойсейові: Простягни руку твою до неба, і нехай постане темрява над Єгипецькою землею така, щоб ходили помацки.

22 І простяг Мойсей руку свою до неба, і стояла густа темрява по всій землі Єгипецький три дні.

23 І не бачило одно 'дного, і не встав ніхто з місця свого три дні, у всіх же синів Ізрайлевих був сьвіт по їх осадах.

24 І кликне Фараон Мойсея та Арона, та й каже: Йдіте служити Господеві, тільки отарі та череди покиньте. Малеча ж ваша теж нехай йде з вами.

25 І каже Мойсей: Ні! ти сам нам даси й жертви й усепалення, щоб ми принесли Господеві, Богу нашому.

26 Та й уся наша скотина пійде з нами; не покинемо позад себе й копита; з них бо брати мемо про службу Господеві, Богу нашому; ми же і самі не відаємо, чим служити мем Господеві, аж покіль прийдемо туди.

27 І закаменив Господь серце Фараонове, і не схотів він одпустити їх.

28 І каже йому Фараон: Йди геть собі від мене!

Сховайся! Не побачиш уже лица мого; бо того дня, як побачиш лице моє, тобі й смерть.

²⁹ І каже Мойсей: Правду промовив еси: вже не бачити му лица твого.

11

¹ І рече Господь Мойсейові: Ще одну муку наведу на Фараона й на Єгипет, а потім одпустить він вас ізвідсі. Як мусить одпустити вас, тоді гонити ме вас ізвідсі прогоном.

² Промовляйте ж в уші людям, і нехай кожне вижичить у сусіда свого, а молодиця в сусідки своєї клейноти срібні й клейноти золоті.

³ Господь же дав людям своїм ласку в Єгиптян; а Мойсей сам був чоловік великий вельми в Єгипецькій землі в очу дворян Фараонових і в очу людей.

⁴ І каже Мойсей: Тако глаголе Господь: О півночі я вийду серед Єгипту.

⁵ І помре всякий первенець у землі Єгипецькій, від первеньця Фараонового, що сидить на престолі своїму, та й до первеньця рабині за жорнами, і всякий первак у скотини.

⁶ І буде плач великий по всій землі Єгипецькій, що й не було такого й не буде вже ніколи.

⁷ Ні на одного зміж синів Ізрайлевих і пес не гавкне, ні проти людини, ні проти скотини, щоб знали ви, як Господь положив ріжницю між Єгиптянами й синами Ізрайлевими.

⁸ І прийдуть усі твої дворяне до мене, та й уклоняться мені говорючи: Виходь ізвідсі сам і всі люде, що йдуть за тобою; тоді й вийду. Та й вийшов од Фараона палаючи гнівом.

⁹ І рече Господь Мойсейові: Не послухає вас Фараон, щоб я велико намножив знамення мої й чудеса в Єгипецькій землі.

¹⁰ Мойсей же та Арон сотворили всі знамення й чудеса перед Фараоном, та закаменив Господь серце Фараоново, і не схотів одпустити синів Ізрайлевих із землі своєї.

12

¹ І рече Господь Мойсейові та Аронові у землі Єгипецькій:

² Місяць сей вам буде початок місяців, первий буде вам в місяцях року.

³ Промовте до всієї громади синів Ізрайлевих тако: У десятий день місяця сього брати ме кожен ягня на семью батька свого.

⁴ Коли ж семья буде помала на ягня, нехай прийме до себе сусіда, близького до його домівки, по ліку душ. Кожен по їді своїй зложить лїк на ягня.

⁵ Ягня нехай буде без пороку, самчик одноліток; брати мете його з овечат або з кіз.

⁶ І держати мете його до чотирнайцятого дня того місяця, і заколе його вся громада Ізраїльська надвечір.

⁷ І візьмуть крові та й побризкають нею оба одвірки й пороги в домах, де їсти муть його.

⁸ І їсти муть м'ясиво тієї ночі; спечене на огні їсти муть його з опрісноками, з гіркими зелами їсти муть його.

⁹ Не їжте сироватого, ні звареного в воді, а спечене на огні, голову його з ногами й з утробиною.

¹⁰ І не зоставляти мете нічого до ранку, що ж зостанеться до ранку, спалити на огні.

¹¹ І їсти мете його таким робом: боки ваші попідперезувані, обує ваше на ногах ваших, і палиці

ваші в руках у вас; і їсти мете його похапки. Пасха се Господня!

¹²Пройду бо по землі Египецькій, тієї ночі, та й повбиваю всякого первенця в землі Египецькій, і людину й скотину, і над усяким богом Египецьким сотворю суд, я Господь.

¹³І буде вам кров знаменнем по хатах, де будете. Бачивши кров, мину вас, і не буде в вас погибелі, як карати му Єгипет.

¹⁴І буде вам день сей про спомин, і сьвяткувати мете сьвято Господеві; як установу вічну, сьвяткувати мете в родах ваших.

¹⁵Сім день опрісноки їсти мете. Первого вже дня виносити мете закваску з хат ваших; бо хто їсти ме квашений хліб од первого дня та й до семого, викорениться та душа спроміж Ізраїля.

¹⁶І первого дня будуть сьвяті збори у вас, і семого дня будуть сьвяті збори у вас. Ніякого діла не робити мете тоді, тільки потрібне на їду всякій душі, те можна робити в вас.

¹⁷І переховувати мете заповідь сю опріснокову; того бо дня виведу потугу вашу з Египецької землі. Тим переховувати мете день сей в родах ваших: установка вічня.

¹⁸Починаючи ж чотирнайцятото дня первого місяця ввечорі, їсти мете опрісноки до двайцятото й первого дня місяця; установка вічня.

¹⁹Сім день закваски щоб не було по хатах у вас: бо хто їсти ме квашене, викорениться душа та спроміж громади Ізрайлевої, чи воно чуже, чи землянин.

²⁰Нічого квашеного не їжте; по всіх же хатах ваших їжте опрісноки.

²¹І поскликав Мойсей всіх старших між синами Ізрайлевими, і каже їм: Ідіть, поймайте собі ягня по родинах ваших, і заколіте на пасху.

22 І возьміте по кущику гиссопу, та вмочіть у кров, що в мисці, та й помажте поріг й оба одвірки кровю, що в мисці, і ніхто з між вас не виходити ме за хатні двері свої до ранку.

23 І йти ме мимо Господь побивати Египтян, і побачить кров на порозі й на одвірках, і мине ті двері, і не попустить губителеві ввійти до вас у хату побивати вас.

24 І переховувати мете се установою собі і дітям вашим на віки.

25 І як прийдете в землю, що дасть вам Господь, як і глаголав, дак сохрانیти мете служенне се.

26 І як сппитають у вас тоді діти ваші: Що се за служенне в вас?

27 Ви казати мете: Жертва пасхова се Господеві, що проходив понад хатами в синів Ізрайлевих в Египті, як побивав Египтян, доми ж наші ізбавив. І похилились люде й попрпадали до землі.

28 І пійшли та й учинили сини Ізрайлеві; як повелів Господь Мойсейові та Аронові, так і вчинили.

29 І сталось о півночі, що Господь побив усі первенці в Египецькій землі, від первенця Фараонового, що седів на престолі свойму, та й до первенця невольника в темниці, і всі перваки в скотини.

30 Схопиться ж Фараон у ночі, й усі дворяне його, й усі Египтяне, аж постав зойк по всій землі Египецькій. Не було бо дому й хатини, де б не було мерця.

31 І покликав Мойсея та Арона та й каже: Вставайте, виходьте спроміж людей моїх, і ви й синове Ізрайлеві, та й йдіте собі, служіте Господеві, як мовляли!

32 І вівці ваші, й товар ваш забірайте, як мовляли, та й ідіть а мене благословіть!

33 І понукали Египтяне людей, хапаючись проводити їх із землі; бо казали: Пропадемо всі!

34 І позабирали люде тіста свої ще до закису, діжі свої поввязували в одіж їх по заплічу в їх.

35 І чинили сини Ізрайлеві по слову Мойсейовому, і вижичали в Египтян клейноти срібні й клейноти золоті й шати.

36 І дав Господь ласку людям в очу в Египтян, що вволяли волю їх, і спліндрували вони Египтян.

37 І мандрували сини Ізрайлеві од Рамсесу до Сухоту до шістьох сот тисяч пішки чоловіка, опріч дітви.

38 І мішаного народу много знялось із ними, й вівці, і товар, дуже багацько скотини.

39 І понапекали палениць опрісноків із тіста, що позабірали з Египту; бо ще не закисло, а їх виганяли з Египту, і не можна було гаятись, а запасу собі не приготували.

40 Пробуванне синів Ізрайлевих у Египті було чотирі ста і трийцять год.

41 І сталось по чотирох стах і трийцять роках, остатнього дня, що вийшла вся потуга Господня з Египецької землі.

42 Святкова се ніч Господеві за вивод їх із Египецької землі. Се ж то й єсть ніч святкована Господеві про всі сини Ізрайлеві в роди і роди їх.

43 І рече Господь Мойсейові та Аронові: От установа паскова: Ніякий чужениця щоб не їв паски.

44 Усякий же раб, куплений за гроші, як обріжеш його, їсти ме її.

45 Заволока ж і наймит нехай не їсть її.

46 Ув одній хаті їсти меться; не виносити меш нічогісінько з м'ясива геть із хати ані кісточки не переломиш із його.

47 Уся громада Ізраїльська допильновувати ме

сього.

⁴⁸ А як пробувати ме заволока з тобою та схоче сьвяткувати пасху Господеві, нехай обріжуть увесь його музкий пол, і він буде такий, як землянин. Усякий же необрізаний не їсти ме її.

⁴⁹ Закон один щоб у вас був, і землянинові, і захожому, що заволікся до вас.

⁵⁰ Так і вчинили сини Ізрайлеві, як заповідав Господь Мойсейові та Аронові; так і вчинили вони.

⁵¹ І вивів Господь того самого дня сини Ізрайлеві з землі Єгипецької з потугою їх.

13

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Посвяти мені всі первеньці, первородних з усякої утроби між синами Ізрайлевими, і в людини, і скотини: мої вони будуть.

³ І промовив Мойсей до людей: Памятайте день сей, которого виходите з Єгипту, із невольницького дому, рукою бо потужною вивів Господь вас ізвідсі; не їжте заквашеного хліба.

⁴ В сей день вас виведено в місяці Абиб*.

⁵ І станеться, як уведе тебе Господь у землю Канаанську, Гетійську, Аморійську, Гевійську, Ебусійську, що нею клявся батькам твоїм оддати тобі, в землю текучу молоком та медом, тоді служити меш службу сю в місяці сьому.

⁶ Сім день їсти меш опрісноки, а смого дня сьвято Господеві.

⁷ Опрісноки їсти меш сім день, і не буде видно в тебе квашеного, і не буде видно в тебе заквасу по всіх займищах твоїх.

---

* **13:4** В місяці колосся.

8 І будеш оповідувати дітям твоїм так: Се за те, що сотворив Господь мені, як вийшов я з Єгипту.

9 І буде се в тебе знаменнем на руці твоїй і споминкою між очима в тебе, про те щоб закон Господень був ув устах твоїх: рукою бо міцною вивів тебе Господь із Єгипту.

10 І допильновувати меш установи сієї знаного часу від року до року.

11 І як приведе тебе Господь у Канаан землю, як він клявсь тобі й батькам твоїм, та й оддасть її тобі,

12 Вилучати меш тоді всякого первенця з утроби Господеві, і всякого первачка в скотини, яка в тебе єсть. Первенці мусять бути про Господа.

13 Всяке ж осля первачка викуповувати меш ягням; коли ж не викупиш, дак мушиш зламати шию йому. Усякого ж первенця людського викуповувати мушиш.

14 І станеться, що як поспитає син твій кажучи: Що воно таке? казати меш йому: Рукою потужною вивів нас Господь з Єгипту, із дому невольницького.

15 І як затявся Фараон одпустити нас, дак побив Господь усі первенці в землі Єгипецькій, і первенця в людини й первака в скотини; тим і я приношу на жертву Господеві всі первенці самчики, а всі первенці із моїх синів викуповую.

16 І мусить воно бути знаменнем на руці в тебе і повяззю проміж очима твоїми; рукою бо міцною вивів нас Господь із Єгипецької землі.

17 І сталось, як одпустив Фараон люде, що не повів їх Бог по дорозі до землі Філістимської, хоч вона й близька; бо рече Бог: ато жалкувати муть люде, побачивши войну, та й вернуться в Єгипет.

18 І повів Бог люде по дорозі до степу Червономорського. І стали сини Ізрайлеві виходити полками із землі Єгипецької.

19 І забрав Мойсей кості Йосифові з собою; бо клятьбою закляв той сини Ізрайлеві, такою: Навідом навідається до вас Бог, і винесете ви кості мої звідсі з собою.

20 І помандрували вони від Суккотта та й отаборились ув Етамі, уз край степу.

21 Господь же йшов перед ними в день стовпом хмаряним, щоб вести їх по дорозі, а в ночі стовпом огняним, щоб можна було йти й у день і в ночі.

22 Не віднімав у людей у день стовпа хмаряного, і в ночі стовпа огняного.

14

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих, щоб одвернули й отаборились перед Пі-Гахиротом, між Микдолом і морем; перед Бааль-Цефоном отаборитесь навпроти його, при морі.

3 Бо казати ме Фараон про сини Ізрайлеві: Заблудили в цій землі та й зачинив їх у собі степ.

4 Я ж окаменю запекле серце Фараонове, щоб уганяв за ними, і прославлюсь на Фараоні й на всьому війську його, і зрозуміють Египтяне, що я Господь. І вчинили так.

5 І сповіщено царя Египецького, що втекли люде, і повернулось у Фараона й у дворян його серце проти людей, і промовляли вони: Що се ми зробили, що відпустили Ізраїля з нашої неволі?

6 І повелів запрягти колесницю свою, і взяв із собою люде свої,

7 І взяв шість сот бойових колесниць на вибір і всі колесниці Египецькі, і військових до кожної.

8 І закаменив Господь серце в Фараона, царя Египецького, і погнався він за синами Ізрайлевими. Синове ж Ізрайлеві виходили під рукою високою.

9 І вганяв Єгиптій за ними та й наздогнав їх, як отаборились при морі, усі коні в колесницях у Фараона, комонник його і потуга його, при Пі-Гахироті, по близу Бааль-Цефону.

10 І як наблизився Фараон, зняли сини Ізрайлеві очі свої, аж се Фараон уганяє за ними, та й полякались вельми. І заквилили Ізраїлитяне до Господа, та й гукали Мойсейові:

11 Хиба тим, що нема в Єгипті кладовищ, позабірав еси нас умірати в степу? Що се вкоїв еси з нами, що вивів нас із Єгипту?

12 Чи не те ж саме говорено тобі в Єгипті: Відкажись од нас, щоб нам пробувати в неволі в Єгиптія? Бо лучче нам бути в неволі, ніж помірати в степу.

13 І рече Мойсей людові: Не лякайтесь і стійте, дак і побачите рятунок Господень, що сотворить нам Господь сьогодні. Бо Єгиптія, що сьогодні бачите, не бачити мете во віки!

14 Господь бо воювати ме за нас, ви ж будьте супокійні.

15 І рече Господь Мойсейові: Чого квилиш до мене? Промов до синів Ізрайлевих, щоб рушали далій.

16 Ти ж возьми жезло твое та просьтягни руку твою над морем, та й розділи його, і ввійдуть синове Ізрайлеві в середину моря по сусі.

17 Я ж закаменю серце в Фараона й Єгиптіїв, і вони підуть слідом; і прославлюсь на Фараоні й на потузі його, на колесницях його й на комінникові його.

18 І знати муть Єгиптії, що я Господь, як прославлюсь на Фараонові, на колесницях його й на комінникові його.

19 І рушив тоді ангел Божий, що йшов поперед табору Ізрайлевого, та й став позад їх.

20 І ввійшов проміж табором Єгиптієвим і проміж

табором Ізрайлевим. І стала хмара темрявою про одного з них і світлом про другого. І не наближувавсь один табір до другого, покіль було й ночі.

21 І простіг Мойсей руку свою над морем, і одганяв Господь море геть потужним восточнім вітром у сю ніч, і зробив море сухим; і розділив води.

22 І ввійшли синове Ізрайлеві в середину моря по сусі; води ж були їм греблею праворуч і ліворуч.

23 І погнавсь Египтій і поввіходили за ними всі коні Фараонові, і колесниці його й комонник його.

24 І сталось у ранішню сторожу, що споглянув Господь на табір із огняного й хмаряного стовпа, та й стрівожив табір Египтійський.

25 І поскидав колеса з колесниць у них, та й позагальмовував ходу в їх. І загукав Египтій: Утекаймо од Ізраїля, бо Господь воєє за них із Египтієм!

26 І рече Господь Мойсейові: Простягни руку твою понад морем, і вернуться води на Египтія, й на колесниці його, й на комонника його.

27 І просьтіг Мойсей руку свою понад морем, і почало вертатись море ранішньою добою до своєї потуги. Египтії ж метнулись навпроти його, і скидав Господь Египтія в безодню морську.

28 І вертались води, та й затопили колесниці, й комонника з усією потугою Фараоною, що поввіходили за ними в море.

29 Синове ж Ізрайлеві йшли по сусі, посеред моря, і води були їм греблею праворуч і ліворуч.

30 І вирятував Господь у той день Ізраїля зпід потали Египтієвої, і вбачав Ізраїль Египтія мертвим на березі морському.

31 І вбачав Ізраїль диво велике, що сотворив Господь над Египтієм; і стали люде страхатись

Господа, та й увірували Господеві й слуги його
Мойсейові.

15

¹ Заспівав тоді Мойсей й синове Ізрайлеві пісню
Господеві, і співали сими словами: Ой співаймо ж
Господеві, славно бо прославивсь, і коня і їздеця він
повергав у море.

² Господь, сила моя й велич, був моїм рятунком.
Він мій Бог, і я споруджу дом йому преславний.
Вознесу його, прославлю Бог-отця благого.

³ Господь — муж боїв страшений, на ім'я Господь
він.

⁴ Колесниці в Фараона і полки-потуги Божа сила
потопила, повергала в море, і вибране отаманне
потонуло в морі; лицярі над лицарями згинули в
Червонім,

⁵ Глибиня їх покривала по всі вічні роки; мов
камінне потонули у морю глибокім.

⁶ Господе! твоя правиця вславилась в потузі;
Господе! твоя десниця ворога згубила.

⁷ Величчю твоєю, Боже, стер еси противних,
послав гнів твій, і огнем він мов стебло пожер їх.

⁸ Духом ярості твоєї води розділив ти, і загусли
муром філії, встали серед моря.

⁹ Рече ворог: Пожену їх, уженусь, настигну;
попаю здобич, буде міч мій царювати.

¹⁰ Но дмухнув еси вітрами, море їх укрило, мов те
оливо втонули в морі, у безодні.

¹¹ Хто тобі подобен в бозіх, Господе, хто рівен,
славен сьвятостю твоєю, страшен чудесами!

¹² Простягнув еси правицю, — їх земля пожерла.

¹³ Вивів правдою твоєю люде сі з неволі, і провів
потужно в землю, в займище спасенне.

14 Чути муть про се народи, острах їх обійме,
печаль серце Филістимське туга гризти буде.

15 Стуманіють і Єдомці, глави Моавійські, і
тремтіти муть потужні дуки Канаанські.

16 Ой нехай же страх і трепет злющих постигає,
величчю руки твоєї в камінь обертає! Докіль,
Господе, перейдуть вірні щирі люде, що з усіх людей
собі ти вибрав у наслідде.

17 Уведеш їх і насадиш на горі наслідній, там, о
Господе, насадиш, де пречисті рүці уготовили
святиню про всі вічні роки.

18 Ой царюй же, Боже правий, правдою во віки!

19 Бо ввійшов кінь Фараонів, колесниці його й
комонник його в море, і вернув Господь на їх воду, а
синове Ізрайлеві пройшли по сусі, серед вод.

20 І взяла Мирияма, натхнена сестра Аронова,
бубен у руку свою, і повиходило все жіноцтво за нею
з бубнами й танцями.

21 Відказувала Мирияма їм: Ой співаймо
Господеві, славно бо прославивсь, і коня і їздеця він
повкидав у море!

22 І повелів Мойсей Ізрайлеві рушати від
Червоного моря, і вийшли вони з Сур степу, і йшли
три дні степом, та й не знаходили води.

23 І прийшли в Меру, та не змогли пити води
Мерської, бо гірка вона, тим і прозвали те врочище
Мера.

24 І нарекали люде на Мойсея, говорючи: Що нам
пити?

25 І заголосив Мойсей до Господа, і вказав йому
дерево Господь, і вкинув його він у воду, і прісною
стала вода. Там він дав їм установу й суд, і сим
робом випробував їх.

26 І рече: Коли щиро слухати мешся голосу

Господа Бога твого, і чинити меш праведне в очу його, і нахиляти меш ухо до заповідей його, і допильновувати меш усіх установ його, ні одну болість, що я наводив на Єгиптян, не наведу на тебе: я бо Господь, Бог твій, що виздоровлює тебе.

²⁷ І прийшли в Єлим, аж там дваццять водяних криниць і сімдесять пальм. І отаборились там понад водою.

16

¹ І двинули від Єлиму, і прийшла вся громада синів Ізрайлевих у Син степ, що між Єлимом і Синайом, у п'ятнадцятий день місяця по виході з Єгипецької землі.

² І нарекала вся громада Ізраїльська на Мойсея та Арона в степу.

³ І мовляли їм синове Ізрайлеві: Лучче б нам було повмірати од руки Господньої в Єгипецькій землі, як седимо було круг казана з мясивом, як їмо було хліба до схочу. Бо вивели ви нас у пустиню сю, щоб голодом поморити всю громаду.

⁴ І рече Господь Мойсейові: Се сипати му дощем хліб вам з небес, і виходити муть люде, і збирати муть щодня тільки денній пай, щоб мені випробувати їх, чи ходити муть у законі мойму, чи ні.

⁵ А шостого дня, як заготують вони, що принесли, дак вийде удвоє проти того, що збирають повсяденно.

⁶ І промовили Мойсей та Арон до всіх синів Ізрайлевих: Ось увечорі визнаєте, що се Господь вас вивів із Єгипецької землі;

⁷ А вранці побачите славу Господню; бо він чув нарекання ваше на Господа. Ми ж, що ми таке, що нарекаєте на нас?

⁸ І рече Мойсей: По сьому пізнаєте, як давати ме вам Господь увечорі мясива їсти, а враньці до схочу хліба, бо чув Господь нареканне ваше на його. Бо що ми таке? Не на нас нарекаєте а на Господа.

⁹ І рече Мойсей Аронові: Промов до всієї громади Ізрайлевої: Приступіте перед Господа; бо він почув нареканне ваше.

¹⁰ І сталося, як промовляв Арон до всієї громади Ізрайлевої, обернулись вони до степу, і се слава Господня явилась у хмарі.

¹¹ І глаголе Господь Мойсейові:

¹² Чув я нареканне синів Ізрайлевих; тако промов до них і кажи: Між двома вечорами їсти мете мясиво, а враньці насититесь хлібом, та й зрозумієте, що я Господь, Бог ваш.

¹³ І знялись увечорі перепелиці, укрили табір, а враньці була роса круг табору.

¹⁴ І знялась роса, і се на степовому виду дрібні крупи, дрібні, як іней на землі.

¹⁵ І вбачали синове Ізрайлеві і мовляли одно одному: Що се таке? Не знали бо, що воно єсть. І рече Мойсей їм: Се хліб, що дав Господь вам на їду.

¹⁶ Се те, що велів Господь глаголючи: Нехай кожне збирає, скільки на їду кому треба, гомер на кожного, беріть по лічбі душ ваших, про кожного, хто в вас у наметі.

¹⁷ І вчинили так сини Ізрайлеві, та й назбирали, хто багацько, хто мало.

¹⁸ І як міряли гомером, дак не було лишнього в тих, що понабирали багацько, а в тих, що понабирали мало, не було недостачі; кожне по мірі їди своєї набрало.

¹⁹ І рече Мойсей їм: Нехай ніхто не зоставляє сього до ранку.

20 Та не послухали вони Мойсея, і декоторі позоставляли до ранку. І завелись у тому черви і засмерділось воно. І гнівився на їх Мойсей.

21 І набирали вони його ранками, кожне по їді своїй, зійде соньце, воно й розтане.

22 І сталось дня шостого, понабирали собі удвое хліба, кожне по два гомери на людину; і прийшли всі громадські мужі князі та й повідали Мойсейові;

23 І рече їм: Се те слово, що глаголе Господь: Завтра субота в нас, опочивок съвятий Господеві; що хочете спекти, понапекайте, і що зварити, понаварюйте сьогодні. Все ж лишне ховайте до ранку.

24 І позоставляли вони те до ранку, як повелїв Мойсей, і не засмерділось воно, і не позаводились у йому черви.

25 І рече Мойсей: Їжте сьогодні, бо сьогодні субота Господеві; сьогодні не знайдете сього в полі.

26 Шість день збирайте; семого ж дня субота, не буде його.

27 І сталося семого дня, що повиходили декоторі зміж людей збирати, та й не знайшли.

28 І рече Господь Мойсейові: Докіль становити метесь опором проти заповідей моїх, щоб допильновувати заповідей моїх і закону мого?

29 Дивітесь: дав вам Господь суботу опочивок, тим і дає вам шостого дня на два дні хліба. Зоставайся кожен на місці своїму, нехай ніхто не виходить із місця свого в день сьомий.

30 І народ відпочивав семого дня.

31 І звав дом Ізраїлів те манна; була вона схожа на корияндрове сімя: біла, а смак її, як у медімниках.

32 І рече Мойсей: От що заповідав Господь: Сповніте нею гомер на переховуваннє в родах ваших,

щоб убачати їм хліб, що ним харчив я вас у степу, як вивів із Єгипецької землі.

33 І рече Мойсей Аронові: Возьми посудину та й усип туди повний гомер манни, та й постав її перед Господом на переховування із роду та й до роду.

34 Як заповідав Господь Мойсейові, так і поставив Арон перед свідощвом на переховування.

35 Синове ж Ізрайлеві їли манну сорок год, до приходу в осаджену землю; їли вони манну, докіль прийшли в займища Канаан землі.

36 Гомер же, се девятина ефи.

17

1 І мандрувала вся громада Ізраїльська із Син степу, переходами, по слову Господньому. І втаборились у Рефидимі; і не було води пити людям.

2 І сварились люде з Мойсейом, і гукали: Дай нам пити! І рече Мойсей їм: Чого сваритесь зомною? Про що спокушуєте Господа?

3 І були там люде жадні води, і нарекали на Мойсея кажучи: Про що се ти вивів нас із Єгипту, щоб уморити нас, і діти наші, і скот наш жадою?

4 І заголосив Мойсей до Господа кажучи: Що маю діяти з людьми моїми? Ще трохи, та й побють мене каміннем.

5 І рече Господь Мойсейові: Пройди поперід людей, та возьми з собою старших мужів громадських Ізраїльських; і палицю твою, що нею вдарив єси по ріці, візьми в руку твою, та й йди.

6 Се я стану перед тобою там, на скелі в Горєбі; і вдарити ти по скелі, і рине з її вода, щоб напились люде. І вчинив так Мойсей перед віччу в старших мужів громадських Ізраїльських.

7 І проложив прізвище в рочищу тому: Маса і Мерива задля сварки між синами Ізрайлевими і

задля того, що спокушували Бога мовляючи: Чи Господь є між нами, чи нема?

⁸ І прийшов Амалек, і бив на Ізраїля в Рефидимі.

⁹ І рече Мойсей Йосуї: Навибірай нам людей та йди битись із Амалеком; завтра се я стану на шоломені ховма і жезло Боже в руці моїй.

¹⁰ І вчинив Йосуа так, як повелів йому Мойсей; почав битись із Амалеком. А Мойсей, Арон та Гур зійшли на шоломе ховма.

¹¹ І сталось, що як піднімав Мойсей руці, дак брали гору Ізраїлитяне, а як попускав Мойсей руці свої, дак брав гору Амалек.

¹² Та стали важкі руки Мойсея. Тоді взяли вони каменя, та й підложили під його, і седів на йому; Арон же та Гур стали піддержувати руці його, один з одного боку, другий з другого, і піддержувано руці його до заходу соньця.

¹³ І повалив Йосуа Амалека й людей його мечовим лезвом.

¹⁴ І рече Господь Мойсейові: Впиши се на спомин у книзі, та передай се слухам Йосуєвим, що зотру до щаду й память Амалекову спід небес.

¹⁵ І поставив Мойсей жертівника і дав йому імя Егова-Нісси*.

¹⁶ Каже бо: Рука на престолі Господа: війна у Господа проти Амалека з роду в рід.

18

¹ І перечув Єтро, сьвященник Мидиянський, тесть Мойсеїв, про все, що сотворив Бог Мойсейові і Ізраїлеві, і що вивів Господь Ізраїля з Египту.

² І взяв Єтро, тесть Мойсеїв, Зипору, жену Мойсейову, після того, як відослав її до дому.

---

* **17:15** Господь-прапор.

³ З обома її синами, з котрих на імя одному Герсон, рече бо: Гостем я був у чужій землі,

⁴ А імя другому Єлиезер, Бог бо панотця мого поміч моя, вирятував мене спід меча Фараонового.

⁵ І прийшов Єтро, тесть Мойсеїв, і синове його й жена його, до Мойсея в степ, де він стояв табором, під горою Божою.

⁶ І каже Мойсейові: Я, тесть твій Єтро, прибуб до тебе, і жена твоя й обидва сини твої з нею.

⁷ І вийшов Мойсей на зустріч проти тестя свого, і вклонивсь до землі й поцілував його, і спитали вони один одного про здоровля, та й увійшли в намет.

⁸ І повідав Мойсей тестеві своему про все, що сотворив Господь Фараонові й Єгиптові задля Ізраїля, і про всі турботи, які спіткали їх у степу, і як вирятовував їх Господь.

⁹ І веселився Єтро всім добром, що сотворив Господь Ізрайлеві, що його визволив із потали в Єгиптія.

¹⁰ І каже Єтро: Благословен Господь, що вас визволив з неволі, в Єгиптія й Фараона вирятував, спас вас!

¹¹ Тепер знаю, що він більший, ніж усі бонове, тим самим їх переважив чим вони пишались.

¹² І взяв Єтро, тесть Мойсеїв, всепаленне й жертви Богу, і прийшов Арон і всі старші мужі громадські в Ізраїля трапезувати з тестем Мойсейевим перед Богом.

¹³ І сталось вранці, що сїв Мойсей судити люде; і стояли люде перед Мойсейом з ранку та й до вечора.

¹⁴ І бачив тесть Мойсеїв усе, що він чинив з людьми, та й каже: Що се таке ти коїш із людьми? Про що седиш сам, а всі люде стоять коло тебе з ранку та й до вечора?

¹⁵ І рече Мойсей тестеві своему: Про те, що люде

до мене ходять питати Бога.

¹⁶ Як зайде в їх яка справа, приходять вони до мене, і я розсуджую кожного, та й ясую установи Господні й закони його.

¹⁷ І каже Мойсеїв тесть йому: Не гаразд робиш ти се.

¹⁸ Знеможешся й сам и сі люде, що з тобою, бо тяжке тобі се діло тим, що не сила твоя справитись одному.

¹⁹ Ось послухай лишень голосу мого; пораджу я тебе, дак і буде з тобою Бог. Бувай ти сам за людей перед Богом, та й доводити меш справи до Бога.

²⁰ І навчати меш їх установ й закону, і вказувати меш їм дорогу, що нею мусять ходити, і діла, що мусять чинити.

²¹ А сам ти вигледиш ізміж усіх людей зугадних, богобоязливих, людей щирих, що ненавидять здирство, та поставиш над їми тисяцькими, соцькими, полусоцькими й десяцькими.

²² І нехай судять їх люде по всяк час, а всі великі справи доводити муть вони до тебе, усі ж малі справи судити муть самі. І лекше буде на тебе, і нести муть вони тягар укупі з тобою.

²³ Як се ти впорядкуєш і повелить се тобі Бог, дак устоїш, і всі ці люде прийдуть у займища свої супокійно.

²⁴ І послухав Мойсей голосу тестевого, та й упорядкував усе так, як пораяв йому.

²⁵ І повибірав Мойсей людей зугадних зміж усього Ізраїля, та постановив їх головами над людьми, тисяцькими, соцькими, полусоцькими й десяцькими.

²⁶ І стали вони судити люде по всяк час. Трудну справу доводили до Мойсея, а всяке діло мале судили самі.

27 І відпустив Мойсей тестя свого, й пішов він собі в землю свою.

19

¹ Місяця ж третього по ізході синів Ізрайлевих із Єгипецької землі, того ж самого дня прийшли вони в Синайський степ.

² І двинули вони від Рефидиму, та й прийшли в Синайський степ, да й отаборились у пустині.

³ І став там кошем Ізраїль проти гори. І покликав Господь Мойсея, і рече: Так дому Якововому вкупі з Ізраїлем ти возглаголеш:

⁴ Ви бачили, що сотворив я в Єгипті лихим Єгиптянам. Як ніс вас орловими крильми і всіх поприводив до себе.

⁵ Оце ж, коли будете гласу мого послухати й хранити завіт мій із вами й умову, дак будете пай мій в народах, моя ж бо земля вся вселенна,

⁶ І будете в мене ви царством сьвященним, народом вибраним. Се словеса, що мусиш возглаголати синам Ізрайлевим.

⁷ І прийшов Мойсей і покликав старших мужів громадських, і розказав перед ними всі словеса, що завітував йому Господь.

⁸ І відказали всі люде одностійно і мовляли: Усе, про що глаголав Господь, сповняти мемо. І переказав Мойсей людські слова Господеві.

⁹ І рече Господь Мойсейові: Се я прийду до тебе в густій хмарі, щоб чували люде, як розмовляти му з тобою, і щоб також няв тобі віри довіку. І повідав Мойсей слова людські Господеві.

¹⁰ І рече Господь Мойсейові: Іди до людей, та й очищай їх, і сьогодні й завтра, і нехай повипірають одіж свою,

11 І будуть готові проти третього дня; бо на третій день Господь зійде до долу, перед віччю в усіх людей, на Синай гору.

12 І положиш границі людям з усіх боків, говорячи: Остерігайтеся сходити на гору і доторкуватись до країв. Хто доторкнеться до гори, тому смерть.

13 Нічия рука нехай не доторкнеться до неї, бо побе його камінне, або застрілить стріла. Чи скотина, чи людина, живе не буде. Як трубити ме веселим гуком, тоді можна зійти на гору.

14 І спустився Мойсей з гори до людей, та й сьвятив люде, і повипирали вони одіж свою.

15 І рече він людям: Бувайте готові проти третього дня; не пригортайтесь до жінок.

16 І сталось третього дня, як обуцьріло, загриміли громи, заблищали блискавки, і затрубило в роги страшенно; і затремтіли всі люде в таборі.

17 І повиводив Мойсей людей до Бога з табору, і постали вони попід горою.

18 І димувала вся Синай гора, тим що спустивсь на її Господь в полонні. І підіймався дим із її як дим із горна, і тремтіла вся гора вельми.

19 І гучав голос роговий голосніш та голосніш. Мойсей говорив, а Бог відказував йому гласом.

20 І спустився Господь на Синай гору, на верх гори; і покликав Господь Мойсея на верх гори, і піднявся Мойсей.

21 І рече Господь Мойсейові: Спустись, остережи людей; ато протовпляться до Господа, і багато зміж їх поляже.

22 І сьвященники, що приступають до Господа, нехай осьвятяться, щоб не поразив їх Господь.

23 І рече Мойсей Господеві: Не приступати муть люде до Синай гори; сам бо остерегав і завітував еси

нам, глаголючи: Положи гряниці кругом гори і осьвяти її.

²⁴ І рече йому Господь: Йди, спустись, і піднімешся ти і Арон з тобою; сьвященники ж і люде нехай не важяться через границу товпитись до Господа; ато поразить їх.

²⁵ І спустився Мойсей до людей і повідав їм.

20

¹ І глаголав Господь всі словеса оці, глаголючи:

² Я Господь, Бог твій, що вивів тебе з Египту, із дому невольницького.

³ Нехай не буде в тебе богів інших перед моїм лицем.

⁴ Не робити меш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землі внизу, і того, що в водах і попід землею.

⁵ Щоб не припадав ниць перед ними і не служив їм; бо я Господь, Бог твій, ревнивий Бог, що караю беззаконне отецьке на дітях у третьому, і четвертому роді тих, що ненавидять мене.

⁶ І роблю добро тисячами родів тих, що люблять мене і допильнують заповідей моїх.

⁷ Не призивати меш імени Господа, Бога твого, марно. Бо не вважати ме Господь безвинним того, хто призиває імя його марно.

⁸ Памятай день субітній, щоб сьвятити його.

⁹ Шість день можна тобі працювати й робити всяке діло твоє.

¹⁰ День же семий субота Господеві, Богу твому.

¹¹ Бо шість день творив Господь небеса і землю, море й усе, що в їх, і перестав дня семого; тим благословив Господь субітній день і осьвятив його.

12 Шануй батька твого й матір твою, щоб довголітен був ти на землі, що Господь, Бог твій, дасть тобі.

13 Не вбивати меш.

14 Не прелюбкувати меш.

15 Не красти меш.

16 Не свідкувати меш лъживо на близького твого.

17 Не поривати меш очей на хату близьного твого; не поривати меш очей на жону його, ні на раба його, ні на рабину його, ні на скотину його, ні на осла його, ні на що, що є близьного твого.

18 І вбачали всі люде громуванне й блискавиці, і гук роговий, і гору димуючу, і вбачаючи відступили назад і стояли оддалеки.

19 І мовляли вони Мойсейові: Розмовляй сам із нам, дак ми слухати мемо, та нехай не розмовляє з нам Бог, ато повміраємо.

20 І рече Мойсей людам: Не бійтесь; бо щоб випробувати вас, прийшов Бог, і щоб страх його був перед лицем вашим, щоб ви не согрішали.

21 І постали люде оддалеки; а Мойсей приступив до темряви, де Бог.

22 І рече Господь Мойсейові: Тако промовиш до синів Ізрайлевих: Бачили ви, що з небес я розмовляю із вами.

23 Не робити мете передо мною богів срібних, і богів золотих не робити мете собі.

24 Жертівника з землі спорудиш мені, і приносити меш всепалення твої, і мирні жертви твої, і дрібну скотину твою і воли твої; на всякому врочищі, де поставлю память імені мого, приходити му до тебе й благословляти му тебе.

25 Коли ж із каменя споруджувати меш мені жертівника, не споруджуй із тесаного каменя; бо

різцем твоїм ти махнеш над їм, та й опоганиш його.

²⁶ Тако ж не сходити меш по сходах до жертівника мого, щоб не відкрилась над ним нагота твоя.

21

¹ А се суди, що обявиш перед ними:

² Коли купиш раба Єврея, шість год нехай прослужить, а на семий вийде на волю, дармо.

³ Коли сам прийде до тебе, сам і на волю вийде, коли ж він мав жінку, і жінка його вийде з ним.

⁴ Коли пан його дав йому жінку, та вродила вона йому сини й дочки, дак жінка і діти її будуть панові, він же вийде сам один.

⁵ Коли ж казати ме раб: Люблю я пана, жінку мою і діти мої, не хочю виходити сам на волю;

⁶ Тоді приведе його пан його до суддів і поставить коло дверей або одвірка та й проколе пан його вухо йому шилом, і служити ме той йому до віку.

⁷ А коли хто продасть дочку свою як рабиню, дак не виходити ме вона, як виходять раби.

⁸ І коли не до вподоби вона панові своїму, що призначив її для себе, дак нехай дозволить її викупити: народові чужому не мати ме права продавати її, він бо ошукав її.

⁹ А коли синові своїму призначив її, дак по праву дочки мусить чинить із нею.

¹⁰ Коли ж другу візьме йому, не мати ме права поменьшити харч її, платте її, і мужне життє її.

¹¹ А коли б сі три речі не додержав, дак можна їй вийти дармо без окупу.

¹² Хто вдарить чоловіка так, що той умре, скарати його смертю.

13 Коли ж він зробив се ненароком, а Бог підвів під його руку, дак я призначу тобі місто, куди втекти йому.

14 А хто задумав на близьного свого душогубство зрадливим робом, і від жертівника мого мусиш узяти його, щоб скарати смертю.

15 І хто вдарить батька свого, смертю скарати його.

16 І хто вкраде людину та продасть, або знайдеться вона в руках його, того скарати смертю.

17 І хто проклинати ме батька свого і матір свою, того скарати смертю.

18 І коли посваряться люде, та й вдарить одно одного каменякою чи кулаком, і той не вмре, а лежати ме в недузї:

19 Коли встане і ходити ме з палицею своєю, дак шкодника вивязати з сієї справи; тільки має за втрату часу заплатити і вигоїти його зовсім.

20 Коли хто вдарить раба чи рабиню свою палицею, і вмре під його рукою, притма треба відомстити за се.

21 Однакже, коли день або два проживе, дак не годиться мститись; бо він за його гроші.

22 І коли сваряться чоловіки, та потурбують вагітну молодицю, і скине дитину вона, та не буде шкоди, наложити на виноватого пеню, яку наложить жінчин чоловік, і заплатить по присуді суддів.

23 А коли буде шкода, тоді мусить оддати душу за душу.

24 Око за око, зуба за зуба.

25 Опечину за опечину, рану за рану, синяка за синяка.

26 І коли хто вдарить в око раба свого, чи в око рабиню свою, і зопсує, на волю мусить випустить його за око його.

27 І коли вибе зуба рабові своїму, або рабині своїй, на волю випустить його за зуба його.

28 І коли вколе скотина мужчину чи женьщину й умре, каміннем побити мусять скотину та й не їсти муть мясива її; чия ж скотина той неповинен.

29 А коли віл бився перше і осьвідчено було господареві його, та не вберіг він його, і вмер мужчина чи женьщина, вола мусять побити каміннем, і господарь його мусить згинути.

30 Коли наложять викуп на його, мусить він дати за визвол душі своєї, щоб нї положено на його.

31 Чи сина заколе він, чи дочку заколе, по сьому присуду чинити з ним.

32 Коли ж раба чи рабиню вбе скотина, мусить дати властитель срібла трийцять секлів панові, а скотину вбити каміннем.

33 А коли розкриє хто яму, або викопає хто яму, та й не закриє, і впаде туди віл чи осел,

34 Властитель ями заплатить за се; вернути мусить він грошима господареві його, а мертве буде йому.

35 А коли чия скотина поранить скотину другого, і та здохне, дак продадуть скотину живу, та й поділять по полам гроші за її, та й здохлу пополам поділять.

36 Коли ж було знатте, що віл бився перше, і не вберіг його господарь його, дак мусить віддати вола за вола, мертвий же йому буде.

22

1 Коли хто вкраде вола, чи дрібну скотину та й убе її, чи продасть її, пять волів мусить віддати за вола і чотири скотин за одну штуку.

2 Коли захоплять злодія, як вломився, і побють так, що вмере, то се не буде кривавою провинною.

³ Коли ж тоді вже соньце сьвітило, дак се буде кривава провина. Злодій мусить заплатити; коли ж нічого нема в його, мусять його, за кражу його продати.

⁴ Коли вкрадене, чи то буде віл, чи осел, чи мала скотина, живим у його знайдуть, мусить він за кожне ще другу животину дати.

⁵ Коли хто чуже поле чи виноградник випасувати ме, а скотину свою пускати ме пустопаш, і воно на чужому полі що поїсть, дак мусить він віддати за се найлучче з поля свого чи з виноградника свого.

⁶ Коли загориться багатге й обійме тернину, а при тому погорять копи, чи на пни стояче колоссе, чи усе поле вигорить, дак мусить той, що через його сталась пожежа, за попалене заплатити.

⁷ Коли хто другому передасть у схованку гроші, чи дорогі речі, і те буде вкрадене в його, мусить злодій, коли знайдеться, заплатити удвое за окражу;

⁸ Коли ж злодій не знайдеться, дак мусить власник дому того прийти перед суддів та й заприсягти, що не загарбав чужої власності.

⁹ При кожному спроневіренню власності, чи то буде віл, чи осел, чи малий скот, чи одежина, чи яка инша втрата, про котру хто скаже: „Ось воно“, мусить прийти перед суддів слово обох, і той, кого судді узнають винним, мусить заплатити близьньому удвое.

¹⁰ Коли хто передасть другому на перехованне осла, чи вола, чи малого скота, чи всяку иншу животину, і воно здохне, чи буде пошкоджене, або украдене і ніхто не бачив,

¹¹ Дак мусить присяга перед Господом розв'язати справу, чи не посягнув він рукою на власність свого близьнього; коли власник се прийме, не мусить нічого той платити.

12 Коли справді вкрадено йому, дак мусить заплатити власникові.

13 Коли ж дикий звір'яка роздер його, і він се явним доказом доведе, не треба йому нічого за роздерте платити.

14 Коли хто вижичить у другого скотину, і вона буде пошкоджена, чи здохне, так що власника його не було при тому, мусить він тому заплатити.

15 Коли ж власник та був при тому, не треба йому платити нічого. Коли дана була в найми, то нехай буде за умовлену ціну.

16 Коли хто зведе з ума дівицю, що не була ще заручена, та й лежати ме з нею, мусить дати їй віно і взяти собі її за жінку.

17 Коли ж отець її затнеться віддати йому за жінку, дак мусить він стільки срібла одважити, скільки дається як віно дівиці.

18 Не зоставляй відьми живою.

19 Кожного, що злігсь із скотиною, смертю карати меш.

20 Хто замість Господа приносить жертву ідолам, мусить бути прогнаний.

21 Не тіснити меш чужениці і не гнобити меш його; були бо ви чуженицями в Єгипецькій землі.

22 Удови ніяким робом не тіснити меш, анї сироти.

23 Бо коли їх тіснити меш, і вони заголосять до мене, дак я певно голос їх почую.

24 І загориться гнів мій і попущу побити вас мечем, так що жінки ваші будуть удовами, а діти сиротами.

25 Коли даси грошей кому з людей моїх убогому, що при тобі живе, не мусиш ти бути йому позичальником, не наложиш на його чиншу.

26 Коли візьмеш у заклад свиту в близьного твого, мусиш вернути йому її до заходу сонця;

27 Бо се одна, тільки й одежи його, свитка про шкіру його; у чому ж лягти йому? І як заголосить до мене, почую плач його; бо я милосерден.

28 Не ляяти меш суддів, і не проклинати меш князя народу твого.

29 Від достатків збіжа твого і впливу точива твого не гаяти мешся приносити в жертву. Первенця з дітей твоїх отдавати меш мені.

30 Так робити меш з волом і з малим скотом; сім день буде воно при матері своїй, а восьмого дня даси його мені.

31 І люде святі будете ви мені, і м'ясива в полі роздертого не їсти мете; собаці кидати мете його.

23

1 Не розносити меш пустої чутки; не покладати меш руки своєї з беззаконником, щоб свідкувати насильство.

2 Не ходити меш слідом за многими ради ледарства, і не відказувати меш на суді, намагаючись за купою відхилити правду.

3 І вбогого не закрашувати меш у позиванню його.

4 Коли спіткаєш вола ворога твого, чи осла його, що блукає, мусиш його вернути йому.

5 Коли побачиш осла ненавидника твого, що лежить під своїм тягарем, остерегайся покинути його з ним; розсідлай його з ним.

6 Не кривити меш правди убогому на суді його.

7 Удержуйся від лжживого слова; ні безвинного, ні праведного не вбивай; я бо не оправдаю беззаконника.

8 І дарунків не брати меш; дарунок бо засліплює видющих і перевертає слова справедливих.

⁹ І чуженицю не тїснити меш; ви самі знаєте, як на душі в чужениці: були бо чуженицями в Єгипецькій землі.

¹⁰ І засївати меш шість років землю твою, і збирати меш уроджай її;

¹¹ На семей же мусиш покинути її на толоку і даси полежати, щоб харчитись убогим зміж людей твоїх, а що вони покинуть, нехай поїдає животина польова. Так само чинити меш і з виноградником твоїм, і з оливною деревиною твоєю.

¹² Шість день робити меш діло твоє, семого ж дня відпочинеш, щоб оддыхав і віл твій і осел твій, і щоб оддыхнули на волі син рабині твоєї і чужинець.

¹³ А в усьому, що я глаголав вам, бувайте обачні; ба й імям богів чужих не згадуйте, нехай не чути муть його з ваших уст.

¹⁴ Тричі святкувати мете мені що року.

¹⁵ Допильновувати меш опрісношнього сьвята. Сім день їсти меш прісний хліб, як я заповідав тобі, в призначений час, у місяці Абибі; бо в цьому місяці вийшов еси з Єгипту. І ніхто не мусить показуватись перед лице мое з порожніми руками.

¹⁶ І сьвято жнивне, первоплоду праці твоєї, того, що сіяти меш в полі; і сьвято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полі.

¹⁷ Тричі що року мусить показуватись увесь музький пол твій перед Господа Бога твого.

¹⁸ Не приносити меш з квашеним хлібом кров жертви моєї; і не зоставати меться жир сьвята мого до ранку.

¹⁹ Первоплід із землі твоєї мусиш приносити в дом Господа, Бога твого. Не варити меш козеняти в молоці матері його.

²⁰ Се я посилаю мого ангела перед тобою, щоб оберегав тебе в дорозі і привів тебе до того міста, що

наготовив я про тебе.

21 Остерегайся лица його й слухай голосу його, не становись опором проти його; не стерпить бо він ваших переступів; бо на йому ім'я моє.

22 Коли ж слухати меш голосу його й чинити меш усе, що я глаголю, тоді буду ворогом ворогам твоїм і сопротивлюся супротивникам твоїм.

23 Йти ме бо ангел мій поперед тебе і приведе тебе до Аморіїв і Гетіїв і Фересіїв і Канааніїв і Гевіїв і Євусіїв; і повикорінюю їх.

24 Не бити меш поклони богам їх і не служити меш їм, і не ходити меш робом їх, ні; до на щаду руйнувати меш їх і розбивати меш стовпи їх.

25 А служити мете ви Господеві, Богу вашому, і благословляти ме хліб твій й воду твою, і видалю я недугу зміж вас;

26 Не скидати муть у вас і не буде безплідних в землі твоїй; і лічбу днів твоїх виповню.

27 Страх мій пошлю поперед тебе, і залякаю всі народи, куди прийдеш, і поверну всі вороги твої потилицею до тебе.

28 І пошлю рога поперед тебе, і повиганяють вони Гевіїв, Канааніїв, і Гетіїв зперед тебе.

29 Не за один рік їх повиганяю зперед тебе, щоб не спустіла земля та не намножилось у ній животини польової.

30 Спокволя виганяти му їх зперед тебе, докіль осядешся ти да внаслідуюеш землю.

31 І поставлю грядиці твої від Червоного моря та й до моря Филістимського, і від пустині до Ефрату, бо віддам в руки твої людей землі, щоб прогнав їх зперед тебе.

32 Не чинити меш умови з ними й з богами їх.

33 Нехай не живуть вони в землі твоїй, щоб не

доводили тебе до гріха; бо ти служив би богам їх, бо се було б для тебе сіткою.

24

¹ І рече Мойсейові: Зійди на гору до Господа, ти да Арон, Надаб та Абігуй, та сімдесять старших мужів Ізраїльських, та поприпадайте ниць оддалеки.

² І тільки Мойсей приступить до Господа, а вони не приступлять, і люде нехай не сходять на гору з ним.

³ І прийшов Мойсей і повідав людям усі слова Господні і всі суди: і відказав увесь люд в один голос: Усі слова, що глаголав Господь, певнити мемо.

⁴ І написав Мойсей всі слова Господні, і встав рано враньці, і спорудив жертівника під горою, та дванайцять стовпів по дванайцяти колінах Ізраїлевих.

⁵ І послав молодики зміж синів Ізраїлевих, і вознесли вони всепалення і принесли телята як жертви подячні Господеві.

⁶ І взяв Мойсей половину крові й улив її в миски, і вибризкав половину крові на жертівник.

⁷ І взяв книгу завіту, та й прочитав на слух людям, і мовляли вони: Усе, що глаголав Господь, певнити мемо і слухати мемо.

⁸ І взяв Мойсей кров та й побризкав на людей, і рече: Се кров завіту, що вчинив Господь із нами у всіх сих словах.

⁹ І знявся Мойсей та Арон, Надаб та Абігуй, і сімдесять старших мужів в Ізраїлі;

¹⁰ І побачили вони Бога Ізраїлевого; а під ногами в його наче поміст із сафірих плит, і мов небо само, такого сяєва.

¹¹ Та на вибраних синів Ізраїлевих не простіг він руки своєї; і бачали вони Бога, та їли й пили.

12 І рече Господь Мойсейові: Зійди до мене на гору і бувай тамо; і дам тобі таблиці камяні, і закон і заповіді, що написав я на науку їм.

13 І встав Мойсей та Йозуа, слуга його, і пійшов Мойсей на гору до Бога.

14 А старшим зміж громадян рече: Зоставайтеся тутеньки за нас, покіль вернемось до вас, і се Аарон і Гур із вами. Кому що треба, нехай до них приступить.

15 І зійшов Мойсей на гору, і вкрила гору хмара.

16 І почивала на Синай горі слава Господня, і вкривала її хмара шість день. І кликне до Мойсея в день семий із хмари.

17 А ява слави Господньої була наче пожираюче поломя на верху гори в очу синів Ізрайлевих. І ввійшов Мойсей у середину хмари, і знявся на гору.

18 І був Мойсей на горі сорок день і сорок ночей.

25

1 І рече Господь Мойсейові:

2 Промов до синів Ізрайлевих, щоб вони приносили мені приноси; від усякої людини, що прихилється серцем своїм, брати мете приноси мої.

3 І ось які приноси маєте приймати від них: золото й срібло й мідь,

4 І блакит і порфиру і кармазин двоистий, і виссон і козину шерсть.

5 І на червоно закрашені баранячі смушки, і шкіри барсучі і дерево-акацію;

6 Олій на сьвітло, коріння для миропомазання і пахощі на кадило.

7 Камінне ониксове, і камінне вставне на поплічник ефод і на нагрудник.

8 І спорудять мені вони сьвятиню, щоб мені можна було витати серед них.

9 Усе, як сам я показую тобі, взір домівки і взір усього знаряддя їх, так і мусите поробити.

10 І зроблять вони скриню із дерева акації: два лікті з половиною завдовжки, і локіть з половиною завширшки, і локіть з половиною заввишки.

11 І виложиш її щирим золотом; з середини й знадвору виложиш її, і обведеш її кругом золотою лиштовкою.

12 І виллеш чотири каблучки із золота та й поприроблюєш їх по чотирох углах її: дві каблучки з одного боку її, а дві каблучки з другого боку.

13 І поробиш носила з дерева акації та й пообкладуєш їх золотом.

14 І повсовуєш носила в каблучки з боків скрині, щоб носити скриню на їх.

15 В каблучках у скрині мусять бути носила, не треба їх виймати.

16 І положиш у скриню сьвідоцтво, що я дам тобі.

17 І зробиш віко з золота щирого, два лікті з половиною завдовжки і локіть з половиною завширшки.

18 І зробиш два херуби золоті, кованим ділом зробиш їх, по обох кінцях віка на скрині.

19 І зроби одного херуба з одного кінця, а другого херуба з другого кінця; одноцільно з віком поробите ви херуби по обох кінцях його.

20 І простягати муть херуби крила вгорі, покриваючи крильми своїми віко, а лиця їх одно до одного, над віком будуть похилені лиця херубимів.

21 І поставиш віко на скрині зверху, а в скриню мусиш положити сьвідоцтво, що дам його тобі.

22 І сходити мусь з тобою тамо, і глаголати му до

тебе з віка і спроміж двох херубів, що над скринєю свідчення, що треба заповідати тобі про Ізраїля.

23 І зробиш стола з дерева акацієвого, два лікті завдовжки, а локіть завширшки, а локіть з половиною заввишки.

24 І виложиш його золотом щирим, і зробиш на його вінець золотий з усіх боків.

25 І зробиш до його лиштву в долоню завширшки з усіх боків, і зробиш вінець золотий до лиштви з усіх боків.

26 І зробиш до його чотири каблучки золоті, та й поприроблюєш каблучки по чотирох ріжках коло чотирох ніг його.

27 Коло лиштви мусять каблучки бути місцями до носил, щоб носити його.

28 І поробиш носила з дерева акацієвого, та й пообкладуєш золотом, щоб носити на їх стола.

29 І поробиш полумиски до його, і черпаки до його, і кінви до його, і кубки до його до возливання; із золота щирого поробиш їх.

30 І покладати меш на столі показний хліб перед моє лице повсячасно.

31 І зробиш світильника із золота щирого; кованої роботи зробиш світильника, ніжки його і держало його; і чашечки його, і пуплянки його, й квітки його одноцільні мусять бути.

32 І виходити муть шість віток із боків його, і три вітки в світильнику з одного боку, і три вітки в світильнику з другого боку.

33 Три чашечки як цвіт микдаловий: пуплянок і квітка на вітці одній, і три чашечки як цвіт микдаловий на вітці другій; так же само й на шестьох вітках, що виходять із світильника.

34 А на світильнику чотири чашечки, як цвіт

микдаловий, пуплянки їх і квітки їх.

³⁵ І пуплянок під двома вітками в його, і пуплянок під двома вітками в його, і знов пуплянок під двома вітками в його, про шість вітки, що виходять із сьвітильника.

³⁶ Пуплянки в їх і вітки в їх мусять бути усі одної кованої роботи з золота щирого.

³⁷ І зробиш сім його лямп; як розсьвітять на йому лямпи, дак щоб сьвітили на передній бік його.

³⁸ А щипці до його й качапчики до його з золота щирого.

³⁹ Із таланта золота щирого уробиш його з усім знаряддем його.

⁴⁰ І гледи, щоб зробити після взору, що показано тобі на горі.

26

¹ Храмину зробиш із десятиох келїмів; з тонкої нитяної тканини, і з блакиту і пурпуру і кармазину, з херубами, майстерно тканими.

² Завдовжки один келїм двацять вісім локот, а чотири лікті завширшки; міра одна для всіх келїмів.

³ Будуть поспинані пять калїми один до одного, і знов пять келїми будуть поспинані один до одного.

⁴ І поробиш петельки з блакиту по бережках одного келїма, де спинати муться їх бережки, і по бережках другого келїма, де спинати муться їх бережки.

⁵ Пятьдесять петельок мушиш зробити на одному келїмі і пятьдесять петельок зробиш на другому келїмі, де спинати муться їх бережки. Петельки будуть одна проти однієї.

6 І зробиш пятьдесять запинок золотих, та й поспинаєш келїми одного з другим золотими запинками, і зробиться храмина суцїльна.

7 І поробиш коври з козиної шерсти для намету, що буде в йому храмина, одинацять коврів зробиш.

8 Один ковер завдовжки трийцять локот, а чотири лікті завширшки. Міра одна для всіх одинацяти коврів.

9 І поспинаєш пять коврів окреме, і шість коврів окреме, і згорнеш удвоє ковра шестого спереду в наметі.

10 І зробиш пятьдесять петельок по бережках ковра одного, де вони спинати муться і пятьдесять петельок по бережках ковра другого, де спинати муться.

11 І зробиш запинок мідяних пятьдесять та й повсовуєш запинки в петельки, і поспинаєш намета так, що він буде суцїльний.

12 А зайвину в коврах наметових, половина ковра, що зістанеться, нехай висить ззаду храмини.

13 А локіть з того і локіть з другого боку зайвини в довжині наметових опін висїти ме по боках в храмїні з одного й другого боку, щоб окривати його.

14 І поробиш покривала до намету з баранячих шкір викрашених червоно, а покривала з шкір барсучих зверху.

15 І поробиш дошки для храмїни з дерева акацієвого так, щоб просто стояли:

16 Десять локоть довжина однієї дошки, і локіть з половиною ширина однієї дошки.

17 Два чопи в одній дошці, один проти одного споїний; так само поробиш на всіх дошках храмїни.

18 І зробиш дощок до храмїни: двайцять дощок на полуденному боці, на полудне;

19 І сорок срібних ніжок зробиш під двацять дощок: дві ніжки під одну дошку до обох чопів її, і дві ніжки під другу дошку до обох чопів її.

20 І до другого боку храмини, на північному боці: двацять дощок.

21 І сорок ніжок срібних: дві ніжки під одну дошку, і дві ніжки під другу дошку.

22 А на задньому боці храмини, на захід сонця, зробиш п'ять дощок.

23 І дві дошки зробиш на обидва кутки в храмині на задньому боці;

24 І будуть вони подвійні з низу до гори, і будуть вони в горі вкупі в одній каблучці; так мусять бути обі; на двох кутках будуть вони.

25 А всіх дощок буде ззаду вісім дощок, а ніжок срібних шіснацять ніжок: дві ніжки під однією дошкою і дві ніжки під другою дошкою.

26 І поробиш засуви з дерева акацієвого: п'ять засувів до дощок, на одному боці в храмині,

27 І п'ять засувів до дощок, на другому боці в храмині, і п'ять засувів до дощок на задньому боці в храмині до заходу сонця;

28 Середній же засув проходить ме посеред дощок від одного кінця до другого.

29 А дошки мусиш пообкладувати золотом; і каблучки в їх, до всовування засувів, поробиш золоті, і пообкладуєш засуви золотом.

30 І вистроїш храмину по взірцю, що показано тобі на горі.

31 І зробиш завісу із блавату і пурпуру і кармазину та й із нитяної тканини; майстерно ткану з херубимами щоб зроблено її.

32 І повісиш її на чотирох стовпах із акації, пообкладуваних золотом, гаки їх із золота, і на

чотирох підніжках срібних.

³³ І повісиш завісу під трома гаками; і внесеш туди, за завісу, скриню свідчення. І буде розділяти завіса вам сьвятиню від пресьвятої сьвятині.

³⁴ І положиш віко на скриню свідчення в пресьвятій сьвятині.

³⁵ І поставиш стола з надвору завіси, а світильника проти стола з того боку храмини, що на полудне; а стола поставиш з того боку, що на північ.

³⁶ І зробиш опону над входом до намету із блавату і пурпуру і кармазину і нитяного полотна, мереженої роботи.

³⁷ І зробиш для опони пять стовпів із акацієвого дерева, і пообкладуєш їх золотом, і золеш до них пять підставок мідяних.

27

¹ І постройш ти жертівника із дерева акацієвого, пять локоть завдовжки й пять локоть завширшки. Четверокутнім мусить бути жертівник і три лікті заввишки.

² І поробиш роги його по чотирох краях його; будуть одноцільні з ним роги його, і пообкладуєш їх міддю.

³ І поробиш казани, щоб вибирати попіл з його, і кочерги до його, і макітри його до бризкання, і гаки його, і курильниці до його; все знаядде до його поробиш із міді.

⁴ І зробиш до його грати мідяні плетеної роботи, і поробиш до плетінки чотири каблучки мідяні, по чотирох углах її.

⁵ І положиш її під краї жертівника, в низу, і сягати ме плетінка до половини жертівника.

⁶ І поробиш носила до жертівника із дерева акацієвого, і пообкладуєш їх міддю,

7 І повсовуються носила в каблучки, щоб були по двох боках жертівника, як нести муть його.

8 Зробиш його з дощок, в середині порожнього; як показано тобі на горі, так нехай і зроблять його.

9 І зробиш двір до храмини: на полуденньому боці, на полудне, опони до двора із тонкого полотна, сто локоть завдовжки на одному боці.

10 І двацять стовпів його і двацять підніжків із міді, гаки на стовпах і ощепини із срібла.

11 Так само й на північному боці, вздовж: опони сто локоть; і стовпів його двацять і підніжків їх двацять із міді, гаки на стовпах і ощепини до їх із срібла.

12 Ширина ж двора на захід сонця: Опон пятьдесят локот, стовпів до них десять і підніжків до них десять.

13 І ширина двора на східному боці, на схід сонця, пятьдесят локот:

14 Пятнайцять локот опон на одному боці, стовпів до них три і підніжків до них три.

15 І на другому боці пятнайцять локот опон, стовпів до них три і підніжків до них три.

16 А до воріт двора закривало двацять локот завдовжки з блавату і пурпуру і кармазину і нитяного полотна мережаної роботи та стовпів до них чотири і підніжків до них чотири.

17 Усі стовпи в дворі з ощепинами будуть срібні, гаки до них срібні, підніжки ж мідяні.

18 Довжина двору сто локот, а ширина пятьдесят проти пятьдесят, вижина ж пять локот, із нитяного полотна; а підніжки до них мідяні.

19 Вся посудина в храмині на всяку потріб, і все кілле його, і все кілле в дворі, мідяні.

20 І повелиш синам Ізрайлевим принести тобі олії оливної вибитої про світло, щоб засьвічувано раз у

раз лямпи.

²¹ В наметі громадському, знадвору завіси, що перед свідченням, ставляти муть їх Арон і синове його, з вечора та й до ранку, перед Господом. Установа на віки з роду та й до роду в синів Ізрайлевих.

28

¹ Ти ж велиш приступити до себе Аронові, братові своєму і сиnam його, зміж дітей Ізрайля, щоб служив мені сьвященником: Арон, Надаб і Абігу, Єлеазар та Ітамар, сини Аронові.

² І посправляєш ти шати сьвященні Аронові, братові своєму, на славу і на окрасу.

³ І мовляти меш усім премудрим у серці, кого я сповнив духом премудрості, щоб вони поробили шати Аронові, на осьвяту його, щоб служив мені службу сьвященну.

⁴ І ось які шати нехай пороблять йому: нагрудник і наплічник, і верхню шату і хитон* мережаний, та кедар† і пояс. І пороблять вони шати сьвященні Аронові, брату твому, та сиnam його, щоб служив мені службу сьвященну.

⁵ І нехай візьмуть золота й блавату і пурпуру й кармазину і тонкого нитяного полотна,

⁶ І зроблять вони наплічника із золота й блавату, пурпуру й кармазину і з нитяного полотна майстерним робом тканого.

⁷ У його мають бути на обох кінцях його два нарамники до звязання, щоб так був звязаний.

---

* **28:4** Довга спідня одежа. † **28:4** Мітра.

8 І пояс у наплічника, що буде на йому, буде такої ж роботи, одної з ним ткані: із золота й блавату, і пурпуру й кармазину, і з тонкого нитяного полотна.

9 І візьмеш два ониксових каменів, та й повіризуєш на їх імена синів Ізрайлевих:

10 Шість імен їх на одному камені, і шість других імен на другому камені, по черзі народження їх.

11 Робом ріжчика, як вирізують печатку, повіризуєш на двох каменях імена синів Ізрайлевих; оправу золоту поробиш до них.

12 І положиш два камені на нарамники наплічника як камінне на спомин синам Ізрайлевим, і носити ме Арон імена їх перед Господом на обох раменах своїх про спомин.

13 І зробиш дві оправы золоті;

14 І два ланцюхи щиро золоті: Як шнурки поробиш їх сплівши, та й попричіплюєш плетені ланцюхи до оправы.

15 І зробиш нагрудника судового робом майстерським, таким робом, як наплічника зробиш його: із золота, блавату й пурпуру та кармазину, та тонкої нитяної тканини зробиш його.

16 Четверокутний він буде, двоїстий, пядь завдовжки і пядь завширшки.

17 І понасаджуюєш на йому оправлене каміння, чотири ряди каміння; один ряд: Сардій, топаз і смарагд, ряд первий;

18 А другий ряд: Гранат, сафір і диямант;

19 А ряд третій: Опаль, ахат і аметист;

20 А четвертий ряд: Хризоліт і онікс і яспіс; оправлені в золото будуть вони в своїх кубельцях.

21 І будуть камені по іменам синів Ізрайлевих, дванайцять по іменам їх; вирізані як печатка, кожен з імям своїм буде, по дванайцяти колінам.

22 І поробиш на нагруднику ланьцюжки як шnurки плетені, із щирого золота.

23 І зробиш на нагруднику дві каблучки золоті, і причіпиш дві каблучки до двох кінців нагрудника.

24 І привяжеш два шnurки золоті до двох каблучок по кінцях нагрудника.

25 Обидва ж другі кінці двох плетених шnurків привяжеш до двох оправок, і привяжеш їх до нарамників наплічника, спереду його.

26 І зробиш дві каблучки золоті та й причіпиш їх до двох кінців нагрудника, до рубця його, що проти наплічника, на виворітній стороні.

27 І зробиш дві каблучки золоті і причіпиш до обох нарамників наплічника знизу, з лицьового боку його, де звязується над мережаним поясом наплічника.

28 І привязувати муть нагрудника каблучками його до каблучок наплічника шnurками блаватовими, щоб він був над мережаним поясом наплічника, і щоб не зсувався нагрудник з наплічника.

29 І носити ме Арон імена синів Ізрайлевих в судньому нагруднику на серці своїму, як приходить у святиню, на вічний спомин перед Господом.

30 У нагрудник же положиш урім і туммім[‡], щоб вони були на серці в Арона, як приходить він перед Господа, і носити ме Арон суд синів Ізрайлевих на серці своїму перед Господом по всякий час.

31 І зробиш верхню шату до наплічника всю з блавату.

32 І буде в неї отвір для голови посередині; буде навкруги розпірки тої облямовано обшивкою тканой роботи; як отвір панцера буде в неї, щоб не рвалась.

[‡] 28:30 Сьвітло і звершенність.

33 І поробиш по краях її гранатові яблучка з блавату і пурпуру й кармазину, навкруги краю її, і дзвінки золоті проміж ними з усіх боків:

34 Дзвоник золотий і граната, дзвоник золотий і граната, по рубцю в верхньої шати з усіх боків.

35 І буде вона на Аронові, як треба йому службу служити, і чути буде дзвоненне їх, як входитьи ме в сьвятиню перед Господа, і як виходити ме, щоб не вмерти йому.

36 І зробиш бляху із щирого золота, і виріжеш на її, як вирізують печатку: Сьвятиня Господеві!

37 І привяжеш її до блаватового шнурка, щоб вона була привязана до кедара[§]; спереду кедара нехай буде вона.

38 І буде вона в Арона на чолі і носити ме Арон несправедливість сьвятих річей, що посьвячувати муть синове Ізрайлеві в усіх їх дарах сьвятих. По всякий час нехай вона буде на чолі в його, для благоволення їм перед Господом.

39 І зробиш хитон з білого полотна, і зробиш пояса із білого полотна.

40 І синам Ароновим поробиш хитони і поробиш їм пояси, і клобуки поробиш їм про славу й окрасу.

41 І вдягнеш Арона, брата твого, і сини його з ним, і помажеш їх, і приручиш їм усе, і осьвятиш їх, і служити муть вони мені сьвященниками.

42 І поробиш їм льняні спідні шати, прикривати наготу тіла їх; від бедер до стеген сягати муть.

43 І надівати муть їх Арон і синове його, як увіходити муть у громадянський намет, або як наближувати муться до жертівника, служачи в сьвятині, щоб не провинили та й не померли: Віковічня установа про його й про насінне його.

---

§ 28:37 Мітра.

29

¹ І ось що мусиш чинити з ними, щоб їх посвятити в священники мені: Возьми бичка одного та два барани, без пороку.

² Та опрісноків і незаквашених коржиків, змішаних з оливою, та ладок незаквашених, оливою помазаних: з питльованої муки пшеничної поробиш їх.

³ І положиш їх у кошик, і принесеш у кошику, ведучи бика і два барани.

⁴ Арона ж і сини його приведеш до входу громадянського намету та й пообмиваєш їх водою.

⁵ І візьмеш шати та й надінеш на Арона хитон і верхню шату до наплічника, і наплічника, і нагрудника, та й привяжеш йому наплічника мережаним поясом наплічника.

⁶ І возложиш йому на голову кеदार, і надінеш диядему святині на кеदार.

⁷ І возьмеш миро, та й золлеш на голову йому і помажеш його.

⁸ І сини його приведеш, і понадіваєш на їх хитони.

⁹ І попідперізуєш їх поясами, Арона й сини його, і понакладаєш клобуки на їх, і буде ім священство установою вічною; і приручиш усе Аронові та синам його.

¹⁰ І приведеш бичка на жертву перед громадянський намет, і возложить Арон і сини його руки свої на голову бичкові.

¹¹ І заколеш бичка перед Господом коло входу до громадянського намету.

¹² І возьмеш телячої крові та положиш на роги жертівника пучкою твоєю, а всю кров виллеш до підніжка жертівника.

¹³ І возьмеш увесь жир, що вкриває тельбухи, та чеpecь над печінкою, та обидві нирки і жир, що

кругом них, та й пустиш димом на жертівнику.

14 А м'ясиво теляче і шкіру його і кал його спалиш на вогні за табором: се за гріх.

15 І барана одного теж возьмеш. І возложать Арон та сини його руки свої на голову баранові.

16 І заколеш барана та й возьмеш крові його та й побризкаєш на жертівника з усіх боків.

17 А барана розіймеш на частини, і виполощеш тельбухи його й ноги його, та й положиш до частин його й до голови його.

18 І цілого барана пустиш димом на жертівнику: Се всепаленне Господеві, пахощі любі; огняна жертва Господеві.

19 І возьмеш барана другого, і возложить Арон та сини його руки свої на голову баранові.

20 І заколеш барана, і возьмеш крові його й положиш на край правого вуха Арона і на край правого вуха синів його, і на великий палець правих рук їх, і на великий палець на правих ногах їх, і побризкаєш кровю на жертівника з усіх боків.

21 І возьмеш крові, що на жертівнику, та мира, та й побризкаєш на Арона й на одіж його, на синів його і на одіж синів його з ним; і буде він святий і шати його, і сини його і шати синів його з ним.

22 І возьмеш од барана жир та курдюк, і жир, що вкриває тельбухи, та чепець від печінки й обидві нирки і жир, що кругом них, і праву литку — бо се баран посьвятний.

23 Та бохонець хліба один, та мазану паленицю одну, і ладку одну із кошика прісного хліба, що перед Господом;

24 І положиш усе те на руки Аронові і на руки синів його, і принесеш жертву гойдану перед Господом.

25 І возьмеш те з рук їх, та й пустиш димом на

жертівнику опріч всепалення, на любі пахощі перед Господом. Се огняна жертва Господеві.

26 І возьмеш ти груди з барана, що про Арона, і принесеш як гойдану жертву перед Господом; і буде вона частиною тобі.

27 І освятиш груди гойданої жертви і литку піднесеної жертви від барана посвятного, з того, що про Арона, і з того, що про синів його;

28 І буде Аронові й дітям його доходом від синів Ізрайлевих, бо се жертва підношення; а мусить бути жертва підношення від синів Ізрайлевих, від їх жертв примирення: їх жертва підношення Господеві.

29 А святі шати, що в Арона, будуть його дітям по йому, щоб їх помазувано в їх, і висвячувано їх.

30 Сім день надівати ме їх син його, котрий буде послі його священником, котрий увийде у громадський намет, щоб служити в святині.

31 А барана священого возьмеш і звариш м'ясиво його в святomu місці.

32 І їсти муть Арон і сини його м'ясиво бараняче й хліб, що в кошику, коло входу в громадський намет.

33 І їсти муть вони те, чим покутовано гріхи, на прирученне їм священства, щоб їх висвятити; чужий же не їсти ме; бо се святе.

34 І коли зостанеться що до ранку од м'ясива посвятного й від хліба, мусиш спалити останок огнем. Не їсти меш; бо се святе.

35 І поробиш Аронові й синам його все так, як я заповідав: сім день висвячувати меш їх.

36 А теля на гріхову покуту приноситьимеш щодня, і очистиш жертівника, зробивши покуту; та помажеш його, щоб посвятити його.

37 Сім день покутувати меш про жертівника і

святити меш його; і зробиться жертівник
святинею над святинями: хто доторкнеться до
жертівника, буде святий.

³⁸ От що приносити меш на жертівнику: двоє
ягнят перволітків, день в день, повсячасно.

³⁹ Перве ягня приносити меш у раньці, а ягня
друге приносити меш між двома вечорами.

⁴⁰ Та десятину питльованої муки, змішаної з
четвертиною гіна забиваної олії, і ливну жертву
четвертину гіна вина, до першого ягняти.

⁴¹ А друге ягня приносити меш між двома
вечорами; як дар ранішній і як ливну жертву його,
так жертвувати меш про любі пахощі, огню жертву
Господеві.

⁴² Се мусить бути жертва всепалення повсячасно в
роди ваші, коло входу в громадський намет, перед
Господом, де зустрічати мусь із вами, щоб
розмовляти з тобою тамо.

⁴³ І сходити мусь тамо з синами Ізрайлевими, і
святити меться намет святостю моєю.

⁴⁴ І освячу громадського намета й жертівника;
Арона ж і синів його посвячу, щоб служили мені
святищенниками.

⁴⁵ І витати му між синами Ізрайлевими і буду їм
Богом.

⁴⁶ І зрозуміють вони, що я Господь, Бог їх, що вивів
їх із Єгипецької землі, щоб витати мені проміж їх; я
Господь, Бог їх.

30

¹ І постройш мені жертівника на куренне кадильне;
з дерева акацієвого зробиш його.

² Локіть завдовжки він і локіть завширшки,
четверокутний він буде, і два лікті заввишки; і роги
його одноцільні з ним.

3 І обложиш його щирим золотом верх його, всі боки його і роги його. І зробиш до його вінець золотий навкруги.

4 І дві каблучки золоті зробиш до його під вінцем його. По обох боках його поробиш їх, і будуть вони про жердки, щоб носити його ними.

5 І поробиш носила з дерева акацієвого, та й пообкладуєш їх золотом.

6 І постановиш його проти завіси, се єсть перед скринєю свідчення і проти віка, що над свідченням, і де буду сходитись з тобою.

7 І кадити ме Арон кадилом на йому з ранку до ранку; як понаготовляє лямпи, мусить кадити;

8 І як запалює Арон лямпи між двома вечорами, мусить кадити; вічне кадило перед Господом в роди ваші.

9 Не приносити мете на його кадил чужих, ні всепалення, ні приносів; і поливальної жертви не лити мете на його.

10 І покуту робити ме Арон на роги його, раз в рік, кровю жертви покути за гріх і примирення, буде що року раз покутувати за його в роди ваші: Сьвятиня над сьвятинями він Господеві.

11 І рече Господь Мойсейові тако:

12 Як перелічувати меш сини Ізрайлеві, так нехай кожен при переліку дасть Господеві за душу свою викуп, і не буде в них лиха, як перелічувати муть їх.

13 Ось що мусять вони давати: всі що переходити муть до перелічених, пів секеля, після секеля сьвятині (двайцять гер один секель) пів секеля яко приніс Господеві.

14 Двайцятіліток і старше хто переходить до перелічених, мусить давати приноса Господеві.

15 Багатий не більш, і вбогий не меньше пів секеля мусить давати, як приніс Господеві, на покуту душ їх.

16 І брати меш срібло покутне від синів Ізрайлевих, та й давати меш його на службу в громадський намет; і буде воно синам Ізрайлевим поминанням перед Господом, на покуту душ ваших.

17 І рече Господь Мойсейові тако:

18 Зробиш ти вмивальницю мідяну й підставку до неї мідяну, на обмивання, і поставиш її між наметом громадським і жертівником, і наллеш до неї води.

19 І обмивати муть у йому Арон і сини його руки свої й ноги свої.

20 Як входять вони в громадський намет, мусять пообливатись водою, щоб не померти; або як приступають до жертівника на служення, щоб закурити огню жертву Господеві.

21 Мусять пообмивати руки свої й ноги свої, щоб не померти; і буде се установою віковичньою йому й насінню його в роди їх.

22 І рече Господь Мойсейові так:

23 Возьми теж собі пахощів найдорожших: мирри чистої п'ятьсот секелів, та цинамону пахущого половину того, двісті і п'ятьдесят, і кальмусу пахущого двісті і п'ятьдесят,

24 І кассії п'ятьсот, по секелю сьвятині, та олії оливної один гін.

25 І зробиш із того миро сьвятого помазання, мішане мастило пахуще, робом аптикарським; се буде олія сьвятого помазання.

26 І мусиш помазати ним громадський намет і скриню сьвідчення,

27 І стіл і всю посудину його, і сьвітильника, і посудину його, і жертівника кадильного,

28 І жертівника до всепалення, і вмивальницю і підставку її,

29 І поосьвячуеш їх; і будуть вони пресьвятими:

хто доторкнеться до них, буде святий.

³⁰ І Арона й сини його намастиш і висвятиш їх на святихників мені.

³¹ До синів же Ізрайлевих мусиш промовити: Миром святаго помазаня мусить се бути мені в роди ваші.

³² На людське тіло не будете його зливати, і по складу його не робити мете такого собі. Свiate воно, і святим мусить бути вам.

³³ Хто зробив би таке мішанне, та хто помаже ним чужого, викорениться той ізміж людей своїх.

³⁴ І Господь рече до Мойсея: Возьми запашне коріння: Стакте та кадильну черепашину, та гальбан, запашне коріння і чистий яловець, з усього по рівній частині,

³⁵ І зроби з того майстерно зложене кадило, робом аптикарським стерте, чисте, свiate.

³⁶ І розтовчи на порошок, і положи із сього перед свідченням в наметі громадському, де сходити мусь з тобою; пресвята святина буде для вас.

³⁷ І кадило, що зробити маеш, по складу частей його ніхто не сміє робити для себе; буде воно в тебе свiate для Господа.

³⁸ Хто б таке зробив, щоб понюхати його, той викорениться зміж людей своїх.

31

¹ І рече Господь Мойсейові:

² Дивись, покликав я Базалейла, сина Урії Гурієнка, з коліна Юдиного,

³ І сповнив я його духом Божим, мудростю й розуміннем і знаттем у всякому ремесві;

⁴ Щоб видумував майстерне, як вироблювати із золота й срібла і міді,

5 І вирізувати на дорогому камені і вирізувати з дерева, і робити у всякому ремесві.

6 І се прилучив я сам до його за помічника Оголїаба Ахісамашенка, з коліна Данового, і вложив я мудрість в серце кожного, в кого мудре серце, щоб уміли вони все зробити, що заповідав я тобі:

7 Громадський намет і скриню свідчення і віко, що на їй, і всю посудину в наметі;

8 І стіл і всю посудину його, і світильника чистого, і всю посудину його, і кадильного жертівника,

9 І жертівника всепалення і всю посудину його.

10 І вмивальницю, і підставку її, і шати службові, і шати свята для Арона священника, і шати для синів його, щоб служили службу свята.

11 І миро і запашні пахощі для святині: Усе, як заповідав я тобі, мають зробити вони.

12 І рече Господь Мойсейові:

13 Ти ж промов до синів Ізрайлевих і кажи: Суботу ж мою мусите держати; бо се знамя між мною й вами в роди ваші, щоб ви знали, що я, Господь, освячую вас.

14 І допильновуйте суботи; вона бо вам свята: Хто опоганить її, того скарати смертю; бо кожна душа, що робити ме яку роботу в день суботній, буде вбита.

15 Шість день для роботи, але семей день субота на спочинок, святий день Господеві; кожного, хто робити ме діло в субітній день, скарати смертю.

16 І допильновувати мусять синове Ізрайлеві суботи, щоб святкувати суботу в родах їх: Заповідь на віки.

17 Між мною і синами Ізрайлевими знамя се віковічне. Бо шість день творив Господь небеса і землю, а смого дня спочив.

18 І дав Мойсейові, переставши розмовляти з ним

на Синай горі, дві таблиці свідчення, таблиці камені, на котрих писав палець Божий.

32

¹ І вбачили люде, що загаявся Мойсей зійти з гори, і згромадились люде до Арона, і мовляли до його: Заходись лишень та пороби нам боги, щоб вони йшли поперед нас! Бо ми не знаємо, що сталось Мойсейові, чоловікові сьому, що вивів нас із Египецької землі.

² І рече їм Арон: Повиймайте ж сережки* золоті, що в ушу жінок ваших, у ваших синів і дочок, та й принесіть до мене.

³ І повиймали всі люде сережки золоті, що в ушу в їх, і поприносили до Арона.

⁴ І позабирав їх із рук їх, і виробив форму, і зробив із них литого бичка. І казали люде: Ось бог твій, Ізраїлю, що вивів тебе з Египецької землі.

⁵ І вбачаючи се Арон, вистроїв перед ним жертівника. І покликне Арон і каже: Завтра сьвято Господеві!

⁶ І повставали вони рано враньці, та й вознесли жертви огняні і жертви мирні. І посідали люде їсти й пити з ним, і вставши позаводили іграшки.

⁷ І рече Господь Мойсейові: Йди боржій, спустись! Показались бо сі люде, що вивів еси з Египецької землі.

⁸ Хутко звернули з дороги, що я заповідав їм; зробили собі литого бичка та й поприпадали ниць перед ним, і принесли йому жертву, й мовляють: Ось, бог твій Ізраїлю, що вивів тебе з Египецької землі.

⁹ І рече Господь Мойсейові: Бачив я людей сих; се люде затверділого серця.

---

* 32:2 Кульчики.

10 Іди ж від мене, щоб запалав я гнівом на їх, і щоб мені вигубити їх; тебе ж я зроблю народом великим.

11 І благав Мойсей Господа, Бога свого, і промовив: Про що, Господе, палати гнівом тобі на людей твоїх, що вивів еси з Єгипецької землі потугою великою й рукою міцною?

12 Чи то ж гаразд, як мовляти муть Єгиптії: На лихо він вивів їх, аби повбивати в горах та повикорінювати з лиця земного? Одвернись від гніва твого, да зжалься, що розлютувався на людей твоїх.

13 Спогадай Авраама, Ізаака й Ізраїля, слуг твоїх, що їм клявся еси собою самим, словами: Намножу насіння вашого, як зір небесних, і всю 'цю землю, що про неї я глаголав, дам я насінню вашому і наслідувати мете її віковічно.

14 І зжалівся Господь, що розлютувався та й хотів заподіяти лихо людям своїм.

15 І повернувся Мойсей, і спустивсь з гори, а таблиці свідчення в руці його, таблиці пописані з обох боків; з одного й з другого боку пописані.

16 А таблиці були діло Боже і письмо — письмо Боже, вирізане на таблицях.

17 І почув Йосуа голос люду, що вигукував, і каже Мойсейові: Військовий погук у коші.

18 Та ні! каже, не так гукають подужники, і не так гукають подужані; голос пересьпівів я чую.

19 І сталося, що, наближившись до табору, побачив бичка і таньці, і запалав Мойсей гнівом, та й кинув таблиці з рук, і розбив їх під горою.

20 І взяв бичка, що вони зробили, та й спалив його на вогні, і розтовк його на прах; та й висипав у воду, та й дав її пити синам Ізрайлевим.

21 І рече Мойсей Аронові: Що тобі заподіяли сі люде? За що навів на їх великий гріх?

22 І рече Арон: Не палай гнівом на мене, добродію. Ти сам знаєш сей люд, який він ледачий.

23 Кажуть вони мені: Зроби нам бога, щоб ійшов поперед нас, бо не знаємо, що сталось Мойсейові, чоловікові сьому, що вивів нас з Єгипецької землі.

24 Я їй кажу їм: У кого є золото, здіймайте з себе. І пооддавали мені, і вкинув я в огонь його, і вийшов сей бичок.

25 І вбачав Мойсей, що розузданий се люд, а розуздав його Арон, на сором їх перед противниками їх.

26 І став Мойсей у кошових воротах, і покликнув: Хто за Господа, до мене! І скупились до його всі сини Левієві.

27 І каже їм: Так глаголе Господь, Бог Ізраїлів: Підпережи кожен меча свого при бедрі, пройдіте сюди, і назад по табору од воріт і до воріт, і побивайте братте ваше, і товариство ваше, і сусід ваших.

28 І вчинили синове Ізрайлеві по слову Мойсейовому; і полягло того дня з людю до трох тисяч чоловіка.

29 І каже Мойсей: Присвятїтєся Господеві сьгодні проти синів своїх і проти братів своїх, щоб на вас послав сьгодні благословенне.

30 Другого ж дня промовив Мойсей до людей: Великим гріхом провинили ви! Оце ж підіймусь до Господа; може й спокутую ваші гріхи.

31 Вернувся Мойсей до Господа й рече: Ой, величезним гріхом провинили сї люде; зробили собі бога із золота.

32 Оце ж, коли б простив гріх їх! Коли ж ні, дак вичеркни мене з книги твоєї, що написав єси.

33 І рече Мойсейові Господь: Хто провинив мені, вичеркну з книги моєї.

³⁴ Нині ж йди, веди люди туди, куди я заповідав тобі. Ангел мій йти ме поперед тебе; як же прийде година кари моєї, тоді й карати му їх за провини їх.

³⁵ І послав Господь морову кару на людей за литого бичка, котрого виробив Арон.

33

¹ І рече Господь Мойсейові: Йди, здіймайсь ізвідсі, ти й люде, що ведеш з Єгипецької землі в землю, що про неї я клявся Авраамові, Ізаакові і Яковові, глаголючи: Насінню твому оддам її.

² І пошлю перед тобою ангела та й повиганяю Канааніїв, Аморіїв, і Хетіїв, і Ферезіїв і Гевіїв і Євузіїв.

³ Йди в землю, де тече молоко і мід; сам бо не пійду серед вас, тим що ви запеклий народ, дак щоб не вигубити мені вас в дорозі.

⁴ І почули люде се гірке слово, та й засуміли, і ніхто не надівав своїх окрас.

⁵ Рече бо Господь Мойсейові: Промов до синів Ізрайлевих: Ви народ запеклий; коли б йшов я одну тільки минуту проміж вами, дак вигубив би вас. Оце ж поздіймайте свої окраси з себе, я ж знаю, що чинити му з вами.

⁶ І позривали сини Ізрайлеві свої окраси з себе почавши від Горєб гори.

⁷ Мойсей же взяв намета й напяр його за кошем, оддалеки від коша, та й назвав його соборним наметом. І сталося, кожен, хто шукав Господа, виходив до намета, що був за кошем.

⁸ І сталося, як виходив Мойсей з намету, вставляли всі люде, і стояло кожне коло входу у свій намет і дививсь всьлід Мойсейові, аж покіль увійде він у намет.

9 А як увіходив Мойсей у намет, дак спускався хмарний стовп, і зупинявся коло входу в намет, і розмовляв Господь із Мойсейом.

10 І вбачаючи весь люд стовпа хмарного, що стояв коло входу в намет, вставав увесь люд і падали ниць, кожне коло входу в свій намет.

11 І розмовляв Господь із Мойсейом лицем до лица, так як говорить чоловік з чоловіком; і вертався він до коша. Слуга ж його Йосуа Нуненко, молодик, не виходив із середини намету.

12 І рече Мойсей Господеві: Дивись, глаголав еси мені: Веди люд сей, та не сповістив мене, кого посилаєш зо мною. Ти ж глаголав: Знаю тебе на імя, та ще й ласку знайшов еси в очах моїх.

13 Оце ж, коли знайшов я ласку в очах твоїх, дак дай мені взнати дороги твої, щоб пізнав тебе, та й знайшов ласку в очах твоїх, та зглянься й на те, що се люде твої!

14 І рече: Лице моє йти ме з тобою, і я дбати му про упокій твій.

15 І рече до його: Коли не йти ме лице твоє, так і не веди нас ізвідти.

16 Бо чим же впевняться, що знайшов я ласку в очах твоїх, я й люде твої? Чи не тим же, що пійдеш ти з нами, і відрізнимось ми, я й люде твої, від усякого народа, який є на земному лиці?

17 І рече Господь Мойсейові: І те, що промовив еси, сотворю; бо знайшов еси ласку в очу в мене, і знаю я на імя тебе.

18 І рече він: Покажи ж мені славу твою!

19 І рече: Проведу всю милость мою перед лицем твоїм і проголошу імя Господа перед тобою; і милувати му, кого милувати, і милосердувати мусь, над ким милосердуватись. І рече:

20 Не можна тобі бачити лице моє: бо не жити ме

вже людина, що бачила лице мое.

²¹ І рече Господь: Ось місце коло мене, і будеш стояти на скелі:

²² І як проходить ме слава моя, поставлю тебе в щелині скелі, та й затулю долонею моєю лице тобі, поки не перейду.

²³ А як відтулю долоню мою, дак бачити меш мене ззаду, лица ж мого не бачити меш.

34

¹ І рече Господь Мойсейові: Висічи собі дві таблиці камяні взором первих, і напишу на таблицях слова, що були на таблицях первих, що розбив єси.

² І бувай готов у раньці, і зійди в раньці на Синай гору, та й станеш тамо передо мною на верху гори.

³ І ніхто щоб не взійшов з тобою, та нікого щоб не було видно по всій горі; ба й отара й череда щоб не паслась під горою.

⁴ І висік дві таблиці камяні взором первих; і встав Мойсей рано враньці, та й зійшов на Синай гору, як заповідав йому Господь, і взяв в руки обидві таблиці камяні.

⁵ І зійшов Господь у хмарі і став з ним там, і промовив імя „Господь“.

⁶ І переходив Господь перед ним, і покликував: Господь! Господь! Бог, милосердний і ласкавий, нескорий на гнів і щедрий на милость і правду,

⁷ Що держить ласку про тисячі, прощає несправедливість, переступ і гріх, хоч ніколи не вважає безвинним виноватого, карає несправедливість батьківську на дітях і на дітях дітей, на третьому й на четвертому роді.

⁸ І припав хутко Мойсей до землі і поклонився Богу,

9 І рече: Коли тільки знайшов я ласку в очу в тебе, Господе, нехай же йде Господь серед нас; бо запеклі се люде, та прости несправедливість нашу і гріх наш, і возьми нас за наслідде своє!

10 І рече: Се я покладаю завіт: Перед усіма людьми твоїми сотворю чудеса, які не творились на всій землі і у всіх народів, і вбачати ме ввесь люд, що проміж ним живеш, діло Господнє: страшенне бо те, що сотворю з тобою.

11 Пильнуй же того, що я заповідав нині тобі. Се повиганяю перед тобою Аморіїв, і Канааніїв, і Хетіїв, і Ферезіїв, і Гевіїв, і Євузіїв.

12 Остерегайсь чинити вмову з осадниками тієї країни, що в їх землю ввіходиш, щоб не зробились вони сіткою проміж вами.

13 Нї, мусите руйнувати жертівники їх, і будете ламати стовпи їх, і рубати сьвященні дуброви їх,

14 Бо не будеш поклонятись иншому богу; бо Господь, на імя Ревнивий, він Бог ревнивий.

15 Не чинити меш умови з жителями тієї країни, ато будуть блудувати вони з богами своїми і приносити жертву богам своїм, та й покличуть тебе, і зачнеш їсти жертви їх.

16 І будеш брати дочки їх за синів своїх, і будуть блудувати дочки їх за богами своїми, і приводити синів твоїх до блуду за богами своїми.

17 Виливаних богів не будеш робити.

18 Сьвята не заквашеного хліба будеш допильновувати, сім день їсти меш опрісноки, як заповідав я тобі, в певну годину, в місяці Абиві; бо в місяці Абиві вийшов еси з Египту.

19 Все, що родить мати, моє; і весь твій скот, первородні самці бики й барани.

20 Первака ж осла мусиш викупити бараном, коли

ж не викупиш, так переломи йому шию. Всякого первенця з синів мусиш викупити, і нехай ніхто не показується передо мною з порожніми руками.

21 Шість день робити меш, семого ж дня перестанеш орати і жати.

22 І сьвято тижневе держатя меш, те ж і сьвято первоплоду пшеничних вжинків, і сьвято збору при кінці року.

23 Три рази що року мусить показуватись увесь муський пол ваш перед лицем Господа, Бога Ізраїльського:

24 Бо повиганяю народи сперед тебе і розпростору границі твої, і ніхто не посягне на землю твою, як виходити меш, показатись перед Господом, Богом вашим, три рази що року.

25 Не приносити меш вкупі з заквашеним кров жертви моєї, і не zostавати меться до ранку жертва в паскове сьвято.

26 Первий первоплід землі твоєї приносити меш домові Господа, Бога твого. Не варити меш козеняти в молоці матері його.

27 І рече Господь Мойсейові: Позаписуй собі сі слова: бо згідно з сіми словами вчинив я з тобою і з Ізраїлем завіт.

28 І був там він з Господом сорок день і сорок ночей, хліба не їв і води не пив. І написав на таблицях слова завіту, десять слів.

29 І сталось, як сходив Мойсей з Синай гори, а обидві таблиці сьвідчення були в руці Мойсейовій, як сходив із гори, так не знав Мойсей, що стала сияти проміннем кожа на лиці в його, бо розмовляв він з Господом.

30 І побачив Арон і всі синове Ізраїлеві Мойсея, і се почала сияти проміннем кожа на лиці в його, і побоялись приступити до його.

³¹ І покликав їх Мойсей, і поприходили до його Арон і всі князі громадські, і розмовляв Мойсей із ними;

³² А потім приступили й усі синове Ізрайлеві, і заповідав їм він усе, про що глаголав йому Господь на Синай горі.

³³ І як переставав Мойсей промовляти до них, так спускав на лице собі покривало.

³⁴ Якже приходив Мойсей перед Господа розмовляти з ним, здіймав покривало, аж поки він відходив; і виходив він і промовляв синам Ізрайлевим, що заповідано йому.

³⁵ І вбачили синове Ізрайлеві лице Мойсейове, що сияла проміннем кожа на лиці в Мойсея; і надівав ізнов Мойсей покривало на лице собі, поки не прийшов, щоб розмовляти з ним.

35

¹ І зібрав Мойсей всю громаду синів Ізрайлевих і каже до них:

² Ось що заповідав Господь вам чинити: Шість день можна вам робити, семий же день мусить вам бути сьвятим днем, субота відпочинку Господеві. Хто робить у сей день, всякому смерть.

³ Не будете запалювати багаття в усіх ваших домівках в день субітній.

⁴ І промовив Мойсей до всієї громади синів Ізрайлевих так: От що заповідав Господь, глаголючи:

⁵ Принесіте від себе жертву підношення Господеві. Кожен охочий нехай принесе Господеві приніс: золото, срібло і мідь.

⁶ І блават і пурпур та кармазин та тонке полотно і козину шерсть;

⁷ І баранячі шкіри червоні, і шкури барсучі, і дерево акацію,

8 І олію на сьвітло, і пахощі на миро помазання і на запашне кадило.

9 Камінне ониксове і камінне до вставлявання на нагрудник і наплічник.

10 І кожен мудрий серцем ізміж вас прийде і робити ме все, що заповідав Господь.

11 Храмину його і покритте її, і гаки її, і дошки її, і засуви її, і стовпи її, і підстави її,

12 Скриню і жердки її, і віко, і завісу,

13 Стола й носила його, й усю посудину його, і покладний хліб;

14 Сьвітильник на сьвітло, і посудину його, і ляmpi його, і олію на сьвітло;

15 І жертівника кадильного і носила його, і миро, і запашне кадило, і завісу коло входу до храмини;

16 Жертівника на всепаленне і грати до його мідяні, жердки його і всю посудину його, умивальницю й підставу до неї;

17 Опони у дворі, і стовпи до них, і підставки їх, і мату до воріт у дворі;

18 Кілле до храмини, і кілле до двора, і посторонки до них;

19 Шати до служення в сьвятині; шати сьвяті для Арона, сьвященника, і шати для синів його, щоб служити сьвященну службу.

20 І відійшла вся громада синів Ізрайлевих од лица Мойсейового,

21 І поприходили всі, кого підіймало серце його, і всі, кого заохочував дух його, і подавали приноси Господні на будову громадського намету і на всякі потреби його, і на шати сьвяті.

22 І поприходили вони, чоловіки й жіноцтво, всі, скільки було їх охочого серця, і подали запинки й сережки, й каблучки, і золоті намиста, і всяку золоту посудину,

23 І всякий, в кого знайшовся блават, і пурпур, і кармазин, і тонке полотно, і козина шерсть, і шкіри баранячі червоні, і шкіри барсучі, приносив.

24 Усякий, в кого була жертва срібна й мідяна, подавав жертву приношення Господеві; і всякий, в кого знайшлося дерево акація до всякої службової роботи, подавав.

25 І все жіноцтво, в якого було мудре серце, почало прясти своїми руками, і подавали свою пряжу: на блават, і пурпур, і кармазин, й тонке полотно.

26 І все розумне жіноцтво, кого серце підіймало на мудрощі, пряли козину шерсть.

27 А князі подавали камінне ониксове і камінне до вставлявання для наплічника і нагрудника.

28 І пахощі й олію на світло і на миро, і на запашне кадило.

29 Діти Ізрайлеві, всякий чоловік і всяка жінка, в котрої було охоче серце, подавати на всяку роботу, яку Господь заповідав через Мойсея, творити, подавали добровільні дари Господеві.

30 І рече Мойсей синам Ізрайлевим: Дивітесь, покликав Господь Безалеїла, сина Урії Гурієнка, із коліна Юдиного.

31 І сповнив його духом Божим на мудрощі, і розумінне, і знанне, і на всяке ремесло,

32 Щоб майстерне видумувати та вироблювати із золота й срібла і міді,

33 І вирізувати камінне до вставлявання, і вирізувати з дерева, робити всяку штучну роботу;

34 І вложив йому в серце навчати, йому й Оголіябові Ахисамашенкові, з роду Данового.

35 Сповнив їх серце мудрощами до вироблювання всякої роботи різьбяра і майстерного ткача і гаптяря, по блавату і по пурпуру і по кармазину, і по тонкому

полотну, і ткача: всіх тих, що всяку роботу вироблюють і штучні речі видумують.

36

¹ І робили, як заповідав Господь, Безалеїл та Оголїаб і всякий мудросердий чоловік, кому дав Господь мудрість і розуміннє, щоб знали, як робити всяку потрібну роботу в сьвятині.

² І покликав Мойсей Безалеїла та Оголїаба і всякого чоловіка мудрого серця, що йому дав Господь мудрість у серце, всякого, кого підіймає серце, взятись за діло, щоб довести його до ладу.

³ І взяли вони сперед Мойсея всі приноси, що подали синове Ізрайлеві, на будівлю і роботу сьвятині, щоб збудовати її; подавали ж вони ще добровольні приноси що ранку.

⁴ І поприходили всі мудрі люде, що робили всяку роботу в сьвятині, кожен по ремесству свойму, що хто вмів робити,

⁵ І промовили до Мойсея кажучи: Більш, як треба, подали люде на потребини діла, що заповідав Господь поробити.

⁶ І дав Мойсей наказ, і з'ясували по табору словами: Нехай ні чоловіки, ні жінки не дбають більш о приноси для сьвятині! І так перестали люде приносити.

⁷ І було запасу доволі на всяку роботу, щоб її довершити; ще й було надто.

⁸ І всі робітники будівлі, у кого було мудре серце, зробили храмину з десятиох келїмів; з нитяного полотна та з блавату, і пупуру, і кармазину, с херувамами, роботи майстерної, поробили їх.

9 Завдовжки один келім дваццять і вісім локоть, а завширшки один келім чотири лікті; міра одна у всіх келімів.

10 І посчіплював п'ять келімів, один з одним, і счіпив знов п'ять келімів других один з одним.

11 І поробив петельки з блакиту по краю одного келіма при кінці його, де счіплюється; так само зробив по краю останнього келіма, де в друге счіплюється.

12 П'ятьдесят петельок зробив на одному келімі, і п'ятьдесят петельок у кінці келіма, що счіплюється в друге, петельки одна проти другої.

13 І зробив п'ятьдесят запинок золотих, і посчіплював келіми один з одним, і стала храмина ціла.

14 І поробив коври з козиної шерсті до намету над храминою; одинадцять коврів таких зробив він.

15 Завдовжки один ковер трийцять локот, а чотири лікті завширшки один ковер; одна міра в одинадцяти коврів.

16 І счіпив до купи п'ять коврів окроме і шість коврів окроме.

17 І зробив п'ятьдесят петельок на самому краю ковра останнього, де счіплюється, а п'ятьдесят петельок на краю ковра, де счіплюється з другим.

18 І зробив запинок мідяних п'ятьдесят до счіплювання намету так, щоб став цілим.

19 І зробив покритте до намету із баранячих шкір, викрашених на червоно, і покритте з барсучих шкір зверху.

20 І наробив дощок на храмину із дерева акацієвого, простостоячих.

21 Десять локоть завдовжки одна дошка, і локіть з половиною завширшки одна дошка.

22 Два чопи в одній дощці, пригнані один проти одного; так само поробив на всіх дошках до храмини.

23 І наробив дощок до храмини: дваццять дощок на полуденньому боці її, до полудня;

24 І сорок срібних підставок зробив під дваццять дощок: дві підставки під одну дошку, про обидва чопа її, і дві підставки під дошку другу, про обидва чопа її.

25 І на другому боці храмини, на північ, дваццять дощок зробив він.

26 І сорок підставок їх срібних: дві підставки під одну дошку, і дві підставки під другу дошку.

27 А на задньому боці храмини проти заходу сонця зробив шість дощок;

28 А дві дошки зробив до кутків храмини на задньому боку.

29 І були вони подвійні знизу до гори, і були в горі одна при другій в одній каблучці. Так поробив до обох їх на обох кутках.

30 А всього було вісім дощок, а підставки їх із срібла: шіснаццять підставок, під кожною дошкою по дві підставки.

31 І поробив засуви із дерева акацієвого: п'ять дощок на одному боці храмини.

32 І п'ять засувів на другому боці храмини на полуденньому боці.

33 І зробив засува по середині дощок від одного кінця до другого.

34 А дошки пообкладавав золотом; а каблучки їх, кінця про засуви, поробив із золота, і пообкладавав засуви золотом.

35 І зробив завісу з блавату, пурпуру й кармазину і з нитяного полотна; і роботою майстерною поробив на ній херувимів.

36 І зробив до неї чотири стовпи із дерева акації та й пообкладавав золотом, а гаки їх золоті, і

повиливав до них чотири підставки із срібла.

³⁷ І зробив опону до входу в намет із блавату, й пурпуру, й кармазину, і нитяного полотна, робом гаптярським;

³⁸ І п'ять стовпів із гаками їх; і пообкладував верхи їх і перекладини їх золотом; а п'ять підставки їх зробив із міді.

37

¹ І зробив Безалеїл скриню з дерева акацієвого, два лікті з половиною завдовжки, а локіть з половиною завширшки, і локіть з половиною заввишки.

² І виложив її щирим золотом з середини й зверху, і зробив на їй вінець золотий з усіх боків.

³ І вилив до неї чотири каблучки золоті, до чотирох рогів її: дві каблучки її на одному боці її, і дві каблучки на другому боці її.

⁴ І поробив носила з дерева акацієвого та й пообкладував їх золотом.

⁵ І повсовував носила в каблучки по рогах у скрині.

⁶ І зробив віко з щирого золота, два лікті з половиною завдовжки і локіть з половиною завширшки.

⁷ І зробив два херувими золоті; кованої роботи зробив їх по обох кінцях віка:

⁸ Одного херувима при кінці одного боку, і одного херувима при кінці другого боку, одноцільно з віком поробив херувимів по обох кінцях його.

⁹ І простягали херувими крила свої вгору, вкриваючи крилами своїми віко, а лиця їх були проти себе; лиця херувимів були на віко повернуті.

¹⁰ І зробив стола з дерева акацієвого: два лікті завдовжки, і локіть завширшки, і локіть з половиною заввишки.

11 І виложив його золотом щирим, і зробив до його вінець золотий з усіх боків його.

12 І зробив на йому лиштву, в долоню завширшки, і зробив золотий вінець до лиштви його з усіх боків.

13 І вилив до його чотири каблучки золоті, та поприроблював каблучки до чотирох рогів його коло чотирох ніг у його.

14 Коло лиштви були каблучки як всовки для носил, щоб носити стола.

15 І поробив носила з дерева акацієвого та й пообкладував їх золотом, щоб носити ними стола.

16 І поробив посудину, що була на столі: полумиски до його і вмивальниці до його, і чаші до його, й коновки до виливання, із золота щирого.

17 І зробив світильника із золота щирого; кованим робом зробив світильника, ногу його і держало його; чашечки його, і пупляшки його, і квітки його одноцільні з ним.

18 І шість рамен виходило з боків його: три рамя світильника з одного боку його, і три рамя світильника з другого боку його.

19 Три чашечки, як цвіт мікдаловий на одному рамі, пупляшок і квітка; і три чашечки, як цвіт мікдаловий, на рамі другому, пупляшок і квітка; так на шістьох рамях, що виходили із світильника.

20 А на світильнику чотири чашечки, як цвіт мікдаловий, пупляшки їх і квітки їх.

21 І то пупляшок під двома рамями його, і знов пупляшок під двома рамями його, і знов пупляшок під двома рамями його, у шістьох рамях, що виходили з його.

22 Пупляшки їх і рамя їх були одноцільні з ним; цілий світильник одна кована робота із золота щирого.

23 І зробив сім лямп до його, і щипці до його, й гасильниці його із золота щирого.

24 З одного таланта золота щирого зробив його з усім посудом його.

25 І зробив жертівника кадильного з дерева акацієвого: локіть завдовжки і локіть завширшки, четверокутний, і два лікті заввишки, роги його одноцільні з ним.

26 І обложив його золотом щирим, верх його і стінки його, з усіх боків, і роги його. І зробив на йому вінець золотий навкруги.

27 І дві каблучки золоті зробив до його під вінцем його, на двох рогах його; з обох боків його зробив; і були вони місцями для жердок, щоб ними носити його.

28 І поробив жердки з дерева акацієвого та пообкладував їх золотом.

29 І зготовив миро съвяте, і чисті запашні пахощі на кадило робом мастиельників.

38

1 І зробив жертівника на всепаленне із дерева акацієвого, пять локоть завдовжки, і пять локоть завширшки, четверокутнього, а три лікті заввишки;

2 І поробив роги його на чотирох кутках його; одноцільні з ним були роги його; і пообкладував їх міддю.

3 І поробив усю посудину його: кітли до його, і кочерги до його, і макітри його до бризкання, і гаки до його, й кадильниці до його поробив із міді.

4 І зробив до жертівника грати мідяні, плетеної роботи, і положив їх нарівні з краєм жертівника, знизу, до половини його.

5 І вилив чотири мідяні каблучки до чотирох рогів на носила.

⁶ І поробив до жертівника носила з дерева акацієвого та пообкладавав міддю.

⁷ І повстромлював носила в каблучки, і були носила по обох боках жертівника, щоб носити його; порожнього, з дощок, зробив його.

⁸ І зробив умивальницю мідяну і підставку до неї мідяну, на котрій представлено жіноцький натовп, що товпився коло входу в намет соборний.

⁹ І зробив двора: на полуденньому боці, на полудне, опони двора з тонкого нитяного полотна, сто локоть.

¹⁰ Двайцять стовпів до них і двацять підніжків мідяних; гвізде в стовпах і сволки в них із срібла.

¹¹ І так само на північному боці опон сто локоть; і стовпів до них двацять і підніжків їх двацять мідяних; гвізде до стовпів і сволки до них із срібла.

¹² І на західному боці опон пятьдесять локоть, стовпів до них десять, і підніжків до них десять.

¹³ А на східному боці, на схід соньця, пятьдесять локоть;

¹⁴ І пятнайцять локоть опон на одному боці, до них стовпів три і підніжків три;

¹⁵ І на другому боці, з того і другого боку коло воріт двора, опон пятнайцять локот, та стовпів до них три і підніжків три.

¹⁶ Усі опони в дворі з усіх боків із тонкого нитяного полотна.

¹⁷ А підніжки в стовпів мідяні, а гаки на стовпах і сволки до них срібні, а їх оголівя пообкладавано сріблом, і всі стовпи в дворі счіплено сволками із срібла.

¹⁸ А опона до воріт двора була роботи гаптярської із блавату й пурпуру й кармазину і з тонкого полотна, з прязі; а то двацять локоть завдовжки, а пять локоть заввишки, в ширину так само як опони у

дворі;

19 А стовпів до них чотири і підніжків до них чотири мідяних, гаки до них срібні; і пообкладовано їх оголів'я і перекладини їх сріблом.

20 А все гвізде в храмині і в дворі всюди мідяні.

21 А се полічена ціна храмини, храмини свідчення, що злічена по наказу Мойсейовому, через Левітів, під доглядом Ітамара, сина священника Арона.

22 Безалейл же, син Урії Гурієнка, з коліна Юдиного, поробив усе, що заповідав Господь Мойсейові,

23 А з ним працював Оголіаб Ахісамашенко, з коліна Данового, різбяр і штукар-ткач і гаптяр по блавату й по пурпуру й по кармазину и по тонкому полотну.

24 Всього золота, що пішло на всяку роботу цілої будівлі святині, золота принесеного в жертву, було двацять і дев'ять талантів і сімсот трицять секлів, по секлям святині.

25 А срібла од перелічених громадян сто талантів і одна тисяча сім сот сімдесять і п'ять секлів, по секлям святині:

26 А то по пів секля, по секлям святині, поголовщини з кожного, хто перейшов до перелічених, від двацятьох років і старше, від шістьсот трьох тисячей і п'ятьсот п'ятьдесять чоловіка.

27 А сотня талантів пішла на вилиті підніжки святині і на підніжки до завіси, сто підніжків із сотні талантів, по таланту на один підніжок.

28 А з тисяч сімсот сімдесять і п'ять секлів поробив гаки до стовпів і пообкладав оголовки їх, і звязав їх сволками.

29 А міді дарованої було сімдесять талантів і чотириста секлів.

³⁰ І поробив стояла коло входу в соборний намет, і жертівника мідяного і грати мідяні до його і всю посудину до жертівника;

³¹ І стояла в дворі і всі прикілки до храмини й усі прикілки в дворі навкруги.

39

¹ А з блавату й пурпуру й кармазину поробили мережані шати до служби в сьвятині, і поробили сьвяті шати для Арона, як заповідав Господь Мойсейові.

² І зробив наплічника Аронові з золота, та з блавати та з пурпуру й кармазину й тонкого полотна з пряжі.

³ І повибивали із золота пластинки, та й порозтинали їх на нитки, щоб гаптувати ними по блавату і по пурпуру й кармазину і по всякому полотну, робом майстерним.

⁴ Поробили на йому нарамники, що до купи спинались.

⁵ А мережаний пояс, котрим привязувано його, що був поверх його, був з тої ж самої тканини, одної з ним роботи: із золота, блавату, пурпуру й кармазину й тонкого полотна з пряжі, як заповідав Господь Мойсейові.

⁶ Та й оправили вони два камені ониксові в оправу золоту, вирізавши печатньою різьбою імена синів Ізрайлевих.

⁷ І повставляли їх у нарамника з боків, яко камені на спомин синам Ізрайлевим: як повелів Господь Мойсейові.

⁸ І зробив нагрудника роботою штучно ткарською, як робота наплічника: із золота, блавату, пурпуру й кармазину й тонкого полотна з пряжі.

⁹ Був він четверокутний; двоїстим зробили нагрудника, пядь завдовжки і пядь завширшки, двоїстий був.

¹⁰ І обложили його чотирма рядами каміння; один ряд: Сардій, топаз і смарагд, ряд первий;

¹¹ А другий ряд: Гранат, сафір і діамант;

¹² А третій ряд: Опаль, ахат і аметист;

¹³ А четвертий ряд: Хризоліт, оникс і яспіс; оправлені в оправу золоту, кожний в гніздочку своїму.

¹⁴ А на каміннях були імена синів Ізрайлевих; дванайцять, по прізвищам їх; вирізані як на печатці, кожен з імям своїм, про дванайцять колін.

¹⁵ І поробили на нагруднику ланцюжки, плетені як шнурочки, з чистого золота.

¹⁶ Та й зробили дві оправки із золота і дві каблучки із золота по двох кінцях і причіпили дві каблучки нагрудника.

¹⁷ І привязали два плетені шnurки золоті до двох каблучок на двох кінцях нагрудника.

¹⁸ А обидва кінці двох плетених шнурків причіпили до двох оправок та й приставили їх до нарамників наплечника, з лицьового боку його.

¹⁹ І зробили ще дві каблучки золоті та й причіпили на двох кінцях нагрудника, з краю його, що сподом до наплічника.

²⁰ І зробили знов дві каблучки золоті та й причіпили на двох нарамниках наплічника внизу до лицьового боку його, саме там, де звязується до купи поясом наплічника.

²¹ І привязали вони нагрудника каблучками його до каблучок наплічника шнурком блаватовим, щоб він був над поясом наплічника та щоб не отставав нагрудник од наплічника: так як заповідав Господь Мойсейові.

22 І зробив верхню шату до наплічника робом ткацьким, всю з блавату.

23 І пазуха в верхньої шати була по середині її як пазуха в панцері; облямовано кругом пазуху, щоб не дерилась.

24 І поробили долиною у верхньої шати гранатові яблочка з блавати й пурпуру й кармазину пряденого.

25 І поробили дзвоники з золота щирого та й попрічіплювали дзвоники між гранатовими яблочками по рубцю верхньої шати з усіх боків.

26 Дзвоник і граната, дзвоник і граната по рубцю шати з усіх боків, щоб у їй правити службу: як Господь заповідав Мойсейові.

27 І поробили хитони з бавовняної тканини Аронові й синам його;

28 І кеदार з білої тканини, і окрасу високих клубуків з білої тканини, і спідне платтє полотняне з пряденої бавовни.

29 І пояси з пряденої бавовни, з блавату й пурпуру й кармазину, робом гаптярським, так як заповідав Господь Мойсейові.

30 І зробили бляху, сьвяту диядему, з золота щирого, і написали на їй надпись різьбою печатньою: Сьвятиня Господеві!

31 І привязали до неї шнурок блаватовий, щоб привязати ним на кедарі зверху, так як заповідав Господь Мойсейові.

32 І скіньчили всю роботу храмини і намета соборного. І поробили синове Ізрайлеві все; як заповідав Господь Мойсейові, так і зробили вони.

33 І принесли храмину до Мойсея: намет і всю посудину його, клямри його, дошки його, засуви його і стовпи його і підніжки його;

34 І покриттє його з баранячих шкір крашених і

покритте з барсучих шкір, і завісу роздімаючу.

35 І скриню свідчення, і носила до неї і віко;

36 Стола й усю посудину його і покладний хліб;

37 Сьвітильника чистого і ляmpi до його, ляmpi вставлявання, і всю посудину його й олію на сьвітло;

38 І золотого жертівника і миро, і запашні кадила; і опону до входу в намет.

39 Жертівника мідяного, і грати його мідяні, жердки його і всю посудину до його; вмивальницю і стояло її;

40 Опони до двора, стовпи його і підніжки їх; опону до воріт в дворі, його посторонки і прикілки; і всю посудину до служення в храмині намета соборного.

41 Шату мережану до служби в сьвятині й сьвяті шати для Арона сьвященника і шати для синів його, щоб служити службу сьвященну.

42 Усе, як заповідав Господь Мойсейові, так і поробили синове Ізрайлеві всяку роботу.

43 І оглядав Мойсей всю роботу, і бачив, що зробили вони; як заповідав Господь, так і поробили вони; та й благословив їх Мойсей.

40

1 І рече Господь Мойсейові:

2 В день первого місяця, в день первий, поставиш ти храмину громадського намету.

3 І поставиш там скриню свідчення, і закриєш скриню завісою.

4 І внесеш стола і пороставляєш те, що роставляти меться на йому; і принесеш сьвітильника, та й поставиш ляmpi на йому.

5 І поставиш ти жертівника золотого, щоб приносити кадило перед скринєю свідчення. І повісиш опону коло входу в храмину.

6 І поставиш жертівника для всепалення перед входом в храмину громадянського намету.

7 І поставиш умивальницю між громадянським наметом і жертівником, і наллеш до неї води.

8 І поставиш двора навкруги та й повісиш опону у воротах двора.

9 І візьмеш мира та й помажеш храмину і все, що в їй, і освятиш її і всю посудину її; і буде вона сьвятиною.

10 І помажеш жертівника на всепаленне і весь посуд його, та й освятиш ти жертівника; і буде жертівник пресьвятим.

11 І помажеш умивальницю і підніжок її, та й освятиш її.

12 І приведеш Арона й сини його до входу в громадський намет та й пообливаєш їх водою.

13 І вдягнеш Арона в шати сьвященні та й помажеш його і освятиш його, щоб він служив мені службу сьвященну.

14 І сини його приведеш і повдягаєш їх у хитони.

15 І помажеш їх, як помазав отця їх, щоб служили мені службу сьвященну. І буде їм помазанне на вічне сьвященство в роди їх.

16 І вчинив Мойсей усе; як заповідав йому Господь, так і вчинив він.

17 І в первий місяць, другого року, в первий день місяця поставлено храмину.

18 І поставив Мойсей храмину, і поукріплював підніжки її, і пороставляв дошки її, і позасовував засуви її, і поздвигав стовпи її;

19 І напярв намета над храминою, і поклав накритте наметове зверху в його, як заповідав Господь Мойсейові.

20 І взяв сьвідоцтво та й положив в скриню, і приправив носила до скрині, і поставив віко на скриню зверху.

21 І вніс він скриню в храмину і спустив завісу, і закрив скриню; як заповідав Господь Мойсейові.

22 І поставив стола в громадському наметі побіч скрині на північ, знадвору завіси;

23 І положив на йому хліби рядом перед Господом, як повелів Господь Мойсейові.

24 І поставив світильника в громадському наметі навпроти стола, на полуденньому боці храмини.

25 І пороставляв ляmpi перед Господом, як заповідав Господь Мойсейові.

26 І поставив жертівника золотого в громадському наметі перед завісою,

27 І закурив на йому запашне кадило, як заповідав Господь Мойсейові.

28 І повісив опону коло входу в храмину.

29 А жертівника для всепалення поставив коло входу в храмину громадського намету, і приніс на йому всепаленне, як повелів Господь Мойсейові.

30 І поставив умивальницю між громадським наметом та жертівником, і налив до неї води на обмиванне.

31 І почали обмивати в їй Мойсей, Арон і сини його руки і ноги свої;

32 Як увіходили в громадський намет, і як приступали до жертівника, обмивались, як заповідав Господь Мойсейові.

33 І поставив двора навкруги храмини й жертівника, і повісив опону у воротах двора. І довершив так Мойсей діло.

34 І вкрила хмара громадський намет, і слава Господня сповнила храмину.

35 І не зміг Мойсей увійти в громадський намет; на йому бо почивала хмара і слава Господня сповнила храмину.

36 І як піднялась хмара над храминою, рушали далі сини Ізраїльські, покіль було мандруваннє їх.

37 Як же хмара не підіймалась, не рушали далій, аж покіль вона знов піднялась.

38 Бо хмара Господня була в день над храминою, у ночі ж була вона поломяною перед очима усього дому Ізрайлевого, по ввесь час їх мандрування.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-02-05

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Jun 2026 from source files
dated 12 Dec 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358